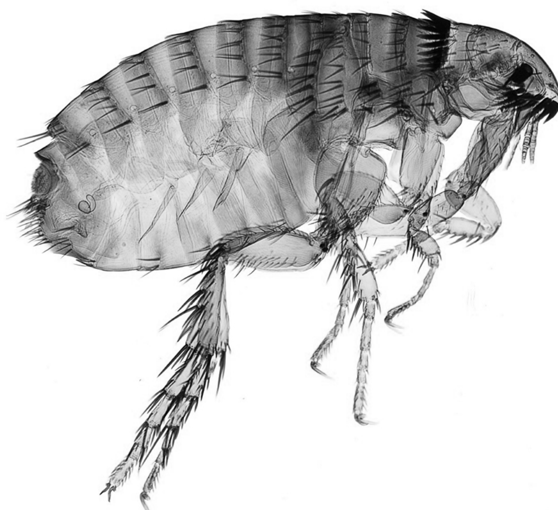
Eustace Mullins

BIOLOŠKI ŽIDOV

Eustace Mullins

BIOLOŠKI ŽIDOV

Naslov originala:
The Biological Jew
1967.

Prijevod i obrada:
Kreativistički Pokret Hrvatska
2015.

O autoru

U dobi od četrdeset i pet godina, Eustace Mullins zaokružio je 30 godina neprekidnog rada kao pisac, umjetnik i poslovnjak. Uz pet knjiga o likovnoj umjetnosti, religiji i ekonomiji koje su trenutno u tiskanju, on također nastavlja sa svojom poslovnom karijerom puno radno vrijeme te je također poznat kao pravi umjetnik, ozbiljni slikar koji je obnovio popularnost pejzaža te čije su slike osvojile mnoge nagrade. On je također osvajao nagrade za svoje izložbe fotografija portreta i mrtve prirode.

U poslovnom svijetu bio je aktivan kao ekonomist i u odnosima s javnošću.

Eustace Mullins veteran je Zračnih snaga Sjedinjenih Američkih Država, sa 38 mjeseci aktivne službe tijekom Drugog svjetskog rata. Rođen u Virginiji, školovao se na sveučilištima Washington, Lee, New York, sveučilištu *Escuela des Bellas artes* u Meksiku te u institutu Suvremene umjetnosti u Washingtonu.

Služio je kao zakonodavni istraživač tijekom borbe protiv komunizma senatora Josepha McCarthya te je bio član osoblja u kongresnoj knjižnici. Bio je savjetnik u Američkoj petrolejskoj industriji, editor u *Institution Magazine* te direktor editorijala Chicago Motors kluba. Svojih 15 godina posvetio je i službi kao urednik i pisac u poznatijim konzervativnim izdanjima SAD-a. Godinama je bio aktivan u pokušajima oslobađanja pjesnika Ezre Pounda od ilegalnog zatočeništva u bolnici St.Elizabeth (Washington DC).

Prvi je pisac kojemu je i spaljena knjiga u Njemačkoj nakon Drugog svjetskog rata, kada je njemačko izdanje u deset tisuća primjeraka, o Mullinsovom viđenju federalne rezerve, spalio dr. Otto John, direktor Zapadno-njemačke obavještajne službe, nekoliko dana prije nego li je prebjegao u komunističku Njemačku.

POSVEĆENO

U ZNAK SJEĆANJA MOM OCU

EUSTACE CLARENCE MULLINSU

„Ta umrijeste i život je vaš skriven s Kristom u Bogu. Kad se Krist, koji je naš život, pojavi, tada ćete se pojaviti i vi, njemu u slavu."

KOLOŠANI 3:1

SADRŽAJ

Predgovor

Dvadeset i pet godina proveo sam proučavajući ljudske neuspjehe, pad pred obećanjima te dekadenciju i propadanje velikih carstava. Taj je fenomen postojao kroz pet tisuća godina, od kad je čovjek samoinicijativno počeo bilježiti povijest. Tijekom prvih dvadeset godina koje sam posvetio ovoj studiji, nagomilao sam ogroman broj dokumenata koji sadrže informacije o različitim civilizacijama. Usporedio sam te činjenice kako bih pronašao taj zajednički nazivnik koji bi mogao odvesti do rješenja. Također sam u obzir uzeo čimbenike poput ljudskog okruženja, njegove prirode te ustrajnost u određenim obrascima ponašanja.

To me navelo na ozbiljno proučavanje životinjskog carstva i sastavljanje onih faktora koji su bili zajednički i biljnom carstvu. Prije otprilike pet godina, otkrio sam ono zajedničko svim ljudskim civilizacijama. Došao sam do njega direktno kroz proučavanje biologije jer taj je zajednički predznak prisutan i u životinjskom i u biljnom carstvu. Zbog toga što je to prirodan fenomen te tako sveprisutan, prihvaćen i uobičajen dio svih razina biljnog i životinjskog svijeta, ni jedan se učenjak prije nije sjetio ispitati taj čimbenik kao uzrok degeneracije i pada carstava.

Taj je čimbenik bio parazitizam. U velikom napretku koji je medicina postigla prošlog stoljeća, jedno od impresivnih postignuća bilo je brzo razvijajuće područje parazitologije. Otkriveno je da su mnoga čovjekova ozbiljnija oboljenja uzrokovana parazitima. Pomoću tih istraživanja, bilo je samo pitanje vremena kada će naučnici biti u mogućnosti zaključiti da se slično stanje može pojaviti i među čovjekovim civilizacijama i da ono također može prouzročiti bolest i smrt. Bilo je očekivano da će u svojim autopsijama pokopanih carstava naučnici zaključiti da je to stanje, parazitizam, bio odlučujući čimbenik u smrtonosnim bolestima koje su zapale ljudske civilizacije.

No, niti jedan naučnik nije došao do takvog zaključka. U cijeloj Kongresnoj knjižnici, ne postoji rad koji se bavi problematikom socioloških utjecaja parazitizma na civilizaciju. Postoje stotine radova o medicinskim aspektima parazitizma, ali niti jedan rad o njegovim jednako teškim socio-ekonomskim učincima. Zbog čega je to tako? Zašto tisuće drugih naučnika u ovom području, očajnički se hvatajući za najslabiju grančicu na kojoj bi gradili klimavu misao, a koja bi poslužila kao njihova doktorska teza, nisu uspijeli vidjeti što im se nalazi ispred očiju - razorne posljedice parazitske skupine na civilizaciju?

Ponudimo najjednostavnije rješenje, budući da je obično točno. Parazitska grupacija učvrstila je svoju prevlast nad akademskim i školskim svijetom. Ne tolerira nikakvu akademsku studiju koja prijeti nastavku

njene dominacije. Je li to pretjeran zaključak? Potražimo onda bolji, pa kad ne uspijemo, ispitajmo nekoliko prihvaćenih čimbenika. Prvo, znamo da parazitizam postoji u ljudskoj vrsti. Drugo, parazitska grupa je povezana, dobro organizirana vrsta. Treće, parazitska grupa, kako bi održala svoju parazitsku poziciju, mora provoditi neku vrstu kontrole nad svojim domaćinom jer niti jedan domaćin svojom voljom ne tolerira prisutnost parazita. Jedan očiti oblik kontrole bila bi kontrola domaćinove misli, onog što čita i vidi kao zabavu te kontrola školstva i vijesti.

Studije o parazitizmu napredovale su fantastičnom brzinom tijekom dvadesetog stoljeća, te ja ne mogu preuzeti posebne zasluge za sastavljanje sociološke teorije o parazitskim grupacijama u ljudskoj civilizaciji iz razloga što nas je ista gledala u oči već barem dvije prošle generacije. Svejedno, tako je neprimjetan bio taj fenomen da je bilo potrebno pet godina za razvijanje ove teorije te sam i sada svjestan da tek otvaram vrata mnogim drugim naučnicima koji mogu iskoristiti ovu teoriju kako bi osvijetlili probleme čovječanstva više nego što sam ja to mogao u ovo relativno kratko vrijeme.

Dosada, koliko je bilo moguće, pokušao sam učiniti ovaj rad što manje tehničkim, koliko god je to priroda teorije dopuštala kako bi je naučnici mnogih drugih područja mogli upotrijebiti za svoje radove. Posljedice ove teorije upućuju na to da odmah može postati korisna i profitabilna, u području sociologije, vlasti, povijesti te za profesionalne naučnike i rekreativce.

Eustace Mullins

25. 9. 1967

Washington D.C.

PRVO POGLAVLJE - PARAZIT

Većina nas na parazita gleda kao na nešto neukusno, na nešto čija je uloga hraniti se na račun drugoga. Kao rezultat, termin, kada se primjeni na ljude, uvijek je odvratan. U životinjskim i biljnim carstvima također, parazit je univerzalno nevoljen. *Oksfordski rječnik engleskog jezika* (1933.) definira termin kao,

„Parazit —

- Onaj koji jede za stolom, ili nauštrb drugog; uvijek primjena bez časti.
- Bio. Životinja ili biljka koja živi u ili na drugom organizmu (tehnički nazvanog njegovim domaćinom) te iz njega direktno izvlači hranjive tvari.
- (fig.) osoba čija uloga ili djelo nalikuju onom životinjskog parazita."

Tako saznajemo da je parazit onaj koji je nevoljen, koji se hrani i živi na račun drugog koji se zove domaćin. Također saznajemo da se termin može odnositi i na osobu čiji život prati klasični put parazita.

Tako, u studiji čovječanstva, saznajemo da postoji jedna grupa ili klasifikacija osoba koja se uporno pojavljuje u povijesnim zapisima velikih civilizacija. Također saznajemo da se termin može primjeniti na osobu čiji život slijedi klasični životni obrazac parazita.

Sada, u studiji čovječanstva, saznajemo da postoji samo jedna grupa ili klasifikacija osoba koje se uporno pojavljuju u zapisima velikih civilizacija. Oni su uvijek nevoljeni, no ipak ostaju u sredini koja im je nesklona, a ako ih otjeraju, oni inzistiraju na povratku, bez obzira na cijenu. Također saznajemo da uvijek uspijevaju živjeti na račun drugih.

Enciklopedija Britannica definira parazitizam kako slijedi: „Parazitizam – jednostrana hranjiva veza između organizama različitih vrsta, veza koja je više manje štetna, ako obično ne kobna, za domaćina; veza koja povrh toga oslobađa parazita od borbe koja se obično veže uz nabavu hrane te je tako sklon pogodovati ili prouzročiti određeni stupanj simplifikacije ili degeneracije."

U zapisima mnogih civilizacija saznajemo da je prisutnost parazitske grupe u mnogim slučajevima kobna za domaćine, jer utječe na temeljne promjene u životnom obrascu domaćina te preusmjerava njihove osnovne energije prema hranjenju parazita. Ta promjena utječe na svaki aspekt

postojanja ljudi domaćina te ih neizbježno slabi do točke njihovog uništenja. Kako *Enciklopedija Britannica* upućuje na čisto biološko parazitsko stanje u životinjskom i biljnom carstvu, istina je da parazitski odnos može biti štetan bez da je fatalan, protekom vremena, čak i u tim slučajevima, pronalazimo mnogo primjera biljaka i životinja ubijenih od strane parazita, činjenica koja očito nije bila poznata učenjacima koji su odobrili mjerodavni članak o tom stanju u *Enciklopediji Britannica-i*.

Enciklopedija Britannica ističe kako je parazit oslobođen borbe za pronalaženjem hrane. U ljudskoj povijesti saznajemo da se poznata parazitska grupa nikad ne bavi poljoprivredom te su slabo poznati po lovu na hranu. Umjesto toga, hranom ih snabdjevaju domaćini. Također, ono što je najvažnije, gore spomenuti pisac ističe kako vođenje parazitskog života izaziva simplifikaciju te degeneraciju parazita. Zapažamo da je tijekom povijesti parazitska grupa, koja se u temeljima razlikuje od domaćina, svela svoj životni ciklus na jedan jedini faktor, na pronalaženje domaćina i ostanak kako bi se hranila na njihov račun.

Saznajemo, također, da je parazitska grupa neprekidno osuđivana od strane moralnijih elemenata ljudi domaćina zato što se parazitska grupa bavi svakim poznatim tipom degeneracije. Razlozi za to su očiti. Kako članak *Enciklopedije Britannice* ističe, parazitsko postojanje vodi ka degeneraciji. Kako se parazit ne mora brinuti oko aktivne potražnje za hranom ima puno vremena posvetiti se najodvratnijim potragama te razvraćivanju pripadnika ljudi domaćina.

Enciklopedija Britannica također spominje jedan važan faktor u ovoj studiji, smještanje parazita među domaćinom. *Enciklopedija Britannica* ističe da su: „Paraziti često smješteni na posebnom dijelu domaćina.“

Kako je parazit sveo svoj život na jedan cilj, a to je održati se na domaćinu i hraniti se na njegov račun, on mora odabrati mjesto na kojem je to moguće. To mjesto mora biti mjesto s kojeg ga domaćin ne može lako otjerati te mora omogućavati parazitu hraniti se bez uloženog ikakvog napora. Kao rezultat, parazit obično odabire mjesto blizu domaćinovih reproduktivnih organa ili organa za izlučivanje.

Kroz povijest, parazitska grupa odlučivala se smjestiti blizu domaćinovih reproduktivnih organa i organa za izlučivanje. U većini slučajeva, to je značilo smjestiti se u velikim gradovima domaćina, iako, u nacijama koje su prvenstveno bile poljoprivredne zemlje, parazitska grupa uspjela se raspršiti među selima.

Websterov treći međunarodni rječnik definira parazita kao „2a – organizam koji živi na i u drugom živom organizmu, dobivajući od njega dio ili sve hranjive sastojke te uobičajeno pokazujući određeni stupanj

strukturalne prilagodbe/promjene.

Modifikacijska sposobnost

Ovo je važno obilježje parazitske grupe kroz povijest čovječanstva. Pokazala je nevjerojatnu sposobnost promijene radi postizanja svog parazitskog cilja. Razvila je vrlo profinjenu tehniku za ostanak među domaćinom te sofisticirane metode nastavka hranjenja na domaćinov račun. Grupa je usvojila mnoge krinke te je pokazala ogromnu količinu prilagodljivosti prema pojavi u raznim oblicima, a sve kako bi se zadržali na svom mjestu.

Nastavimo s trećim izdanjem *Websterova međunarodnog rječnika* – „Parazit – 3. nešto što nalikuje biološkom parazitu zbog ovisnosti o nečem drugom radi postojanja bez korisnog ili primjerenog uzvraćanja (ilus. Veliki grad parazit je nad cijelom zemljom – Francois Bondy)."

Ovo je posljednji važni ključ rješenju našeg problema – propadanja ljudske civilizacije. Parazit ovisi o nečem drugom radi vlastite egzistencije, a zauzvrat ne radi nešto korisno ili primjereno. Tijekom našeg proučavanja povijesti saznajemo da parazitska grupacija nikada ne uzvraća ili pokazuje neku vrstu zahvalnosti što mu je dopušteno hraniti se domaćinom. Moto parazita glasi „uvijek uzimaj." Bismo li stoga trebali biti iznenađeni što se taj moto pojavljuje u pisanoj literaturi poznate parazitske grupacije?

Mi sad pitamo čitatelja – koja se to grupa stalno iznova pojavljuje u povijesti jedne civilizacije za drugom? Koja je to grupacija ljudi bila aktivno nevoljena od strane svojih domaćina? Koja je grupacija igrala često odlučujuću ulogu u odumiranju i kolapsu jedne civilizacije za drugom? Koja se grupa upušta u razne vrste degeneracija? Koja se grupa uvijek smješta na određenim pozicijama među svojim ljudima domaćinima? I koja to grupa odbija ispuniti konstruktivnu ulogu u bilo kojoj civilizaciji, nego umjesto toga ostaje vjerna motu „uvijek uzimaj," odbijajući bilo kakvo korisno ili primjereno uzvraćanje?

Poznati kao Židovi

Ta je grupa, kao što je čitatelj mogao nagađati iz svojih vlastitih proučavanja, tijekom povijesti bila poznata kao Židovi. Prije sadašnje studije, ljudske individue koje žive na račun drugih često su nazivane parazitima, no taj je termin bio korišten u čisto sociološkom smislu bez ikakve točke referiranja na biologiju. Za vlasnike plantaža govorilo se kako su paraziti jer su živjeli na račun robova, aristokrati su bili paraziti jer su živjeli na račun

masa, vojske su bili paraziti jer su živjeli na račun radnika.

Ali u svakom od tih slučaja pretpostavljeni paraziti obavljali su određene obaveze te su ispunjavali određene dužnosti prema društvu. Tako saznajemo da je u čisto sociološkom smislu moguće nazvati neke grupe parazitskim, kao što su to djeca ili oni prestari za bilo kakav rad. Oni se zasigurno hrane na račun drugih, ne obavljajući nikakav koristan posao i ne uzvračajući na primjeren način. No, te su grupe obavljale koristan posao u prošlosti ili se očekuje od njih da će to raditi u budućnosti. Tako oni ne spadaju u prihvaćeni okvir biološke definicije parazita.

Tijekom ovog rada, saznati ćemo kako biološke reference sežu do nevjerojatnog stupnja kod uspostavljanja povijesti i sadašnjosti parazitske grupe, te da u svakom primjeru zapisi o Židovima dokazuju kako oni ispunjavaju ulogu bioloških parazita.

Drugi biološki aspekti

Znamo da u prirodi paraziti često pokušavaju prikriti svoj parazitski životni ciklus te se čini da su kao i druge obične biljke i životinje. Stoga, slijedi opis biološke biljke Kramerije u *The conditions of parasitism in plants* autora D. T. MacDougal-a I W.A. Cannon-a (Carnegie Institution of Washington, 1910):

> *„Pustinjski grm Zapadnog SAD-a parazitira nad brojnim drvećem-domaćinima. Čini se kako Kramerija na prvi pogled nije parazit jer ne raste direktno na svom domaćinu već njeno korijenje seže ispod zemlje i dodiruje korijenje svog domaćina, crpeći tako hranjive tvari. Njen najdraži domaćin je Covillea tridentata iako također parazitira na akaciji te brojnim drugim biljkama. To stanje parazitizma otkriveno je nakon što su znanstvenici postali zbunjeni zbog toga što glavni korijen ne seže duboko u zemlju. To je sivkasti grm, koji rađa plodove i odlazi u određenim godišnjim sezonama.“*

U prirodi parazit često uvidi prikladnost prikrivanja sebe i svojih namjera kako bi uvjerio druge da nije parazit, a sve u svrhu provođenja svoje parazitske misije. Također, parazit nije vrsta, on je oblik života, koji vreba razne druge vrste. U tom pogledu, Židov kao biološka vrsta nije toliko rasa koliko oblik koji vreba druge rase. Kao što to Geoffrey LaPage ističe u svom radu *Parasitic animals* (Cambridge University Press, 1951., str. 1),

> *„Parazitska životinja nije posebna vrsta životinje već životinja koja je prisvojila određeni način života.“*

U odnosu na Kramerijin neuspjeh u razvijanju dubokog glavnog korijena koji je nepotreban za njeno parazitsko postojanje, možemo primijetiti kako Židov nikada ne razvije svoj duboki glavni korijen ni u jednoj kulturi svojih domaćina, nego se ograničava na najprovršnije i najbrže profitabilne aspekte te iste kulture.

Prema tome Židov nije toliko posebna vrsta civiliziranog svijeta koliko je oblik koji je usvojio određenu formu parazitskog života te se prilagodio životu na domaćinu koji ga snabdijeva hranom.

LaPage nastavlja,

> *„Za razliku od ostalih bioloških termina, riječ „parazit" i njen pridjev „parazitski" preuzeti su u svakodnevnu uporabu kod muškaraca i žena, te su tijekom stalnog korištenja stekli emocionalne i moralne konotacije s čime znanost – samim time i biologija – nema previše veze. Biologov je pogled znanstveni i baš zato što je takav on čini sve što je u njegovoj moći kako bi iz svojih studija uklonio sve ono što se ljudima sviđa ili ne sviđa kao i svu ljudsku moralnu prosudbu. On se ne divi niti izruguje, ne voli niti voli, ne osuđuje niti odobrava parizitski organizam. On proučava njegov način života koliko god bezosjećajno može videći ga kao još jednu od raznovrsnih životinja koje postoje."*

Znanstveni pristup

Svim se srcem slažemo s primjedbom profesora LaPage-a o tome kako bismo trebali biti posve znanstveni u našem pristupu te da budemo odlučni u naumu da na nas ne utječe nikakva emocionalna prosudba. Točno je tom metodom nepristrane studije ovaj pisac stigao do definicije biološkog Židova. Jedino se, proučavajući ga hladno, kao biološki fenomen, možemo nadati saznanju kako se boriti protiv tog štetnog utjecaja koje parazitsko tijelo neminovno vrši nad naprednijim ljudskim civilizacijama.

LaPage ističe kako u pravilu pronalazimo dvije vrste životinjskih društava, ono koje pripada jednoj vrsti kao što su krda, kolonije koralja, zajednice pčela itd., te drugo, društvo koje pripada različitoj vrsti na istom prostoru. Parazitizam spada pod ovu drugu kategoriju jer nalazimo grupacije s korijenima na određenom prostoru kako pružaju domaćinstvo parazitima koji nemaju svoje korijene na istom prostoru. Jedan od zanimljivijih aspekata parazitizma je taj da parazit vodi postojanje koje često ide izvan okvira običajnih prava prirode i čovjeka. Izgleda da parazit nije limitiran ograničavajućim čimbenicima poput klime, geografije i drugih elemenata koji igraju dominantnu ulogu u životima većine grupacija. Tako saznajemo

da parazit može preživjeti na području gdje nema svojih korijena dok ih njegov domaćin ima i gdje je zasnovao svoje život kroz vremensko razdoblje.

Nije suživot

LaPage također napominje kako je parazitizam različit od suživota, često spominjani biološki termin koji znači „ručanje za istim stolom." On citira primjere suživota, volovske ptice beračice koje se smještaju na leđima vodenkonja, slonova i drugih velikih životinja afričke savane. Te ptice ne samo što jedu krpelje, uši i druge parazite koji napadaju životinje već one i upozoravaju na dolazeću opasnost.

U Engleskoj, čvorci i ovce imaju sličan dogovor o suživotu. Također postoji i fenomen simbioze, biološki termin koji znači „zajednički život." To je nešto intimniji način življenja od suživota zato što u simbiozi pronalazimo psihološku ovisnost svakog od partnera o drugom. Svaki partner snabdijeva drugoga s malo hrane bez čega bi život bio mnogo teži ili čak nemoguć, te ni jedan ni drugi ne žive neovisno.

Međutim, LaPage definira parazitizam kao sličan suživotu i simbiozi u tom pogledu da je udruženje utemeljeno potrebom za odgovarajućom opskrbom hranom. On navodi kako je parazitizam udruženje između jednog partnera, koji se zove parazit, i koji različitim metodama dobiva svoju hranu iz tijela njegova partnera, domaćina. Ali, pita se LaPage, prosperira li i domaćin tim odnosom? On odgovara kako se to nikada ne događa. Domaćin uvijek biva povrijeđen parazitovim djelovanjem. Tako se parazitizam razlikuje od simbioze i suživota na dva načina: prvo, ne oba već samo jedan partner, parazit, dobiva zalihu hrane, te drugo, ne oba već samo jedan partner uživa korist, dok domaćin pati zbog povreda nastalih parazitskim udruženjem.

Modifikacija organizma

LaPage pretpostavlja da je prvotni parazit mogao biti ne-parazitski organizam koji je nekim načinom prodrijeo u tijelo druge životinje te tamo pronašao hranu, kao što je npr. krv koja je bogata ishrana i lako probavljiva. Tijekom evolucije, potomci parazita zavoljeli su takav način života i nastavili ista udruženja s drugim životinjama. Takvi su tipovi naposlijetku postali poptuno ovisni o parazitizmu kao načinu dolaska do hrane i nisu mogli preživljavati bez držanja za isti. Tako je organizam postao „obvezni parazit" u potpunosti psihološki ovisan o svom domaćinu. Domaćin ne podnosi pasivno udruženje s parazitom, kako ističe LaPage, već reagira na ozljedu zbog koje pati. On kaže,

> *„Borba između domaćina i parazita nastavila se prema zakonima evolucije i ta se borba neprekidno nastavlja voditi i dan danas.“*

Pokušava li nam LaPage nešto reći, isticanjem da se borba između domaćina i parazita vodi i danas? On nastavlja tvrdeći,

> *„Parazitizam je uvelike drugačiji od veze između plijena i predatora, prema kojoj jedno tijelo dobiva hranu ubijajući i apsorbirajući tijelo drugoga. Ovdje je predator uvijek jači i veći od plijena dok je parazit redovito manji i slabiji od domaćina.“*

Narušava prirodu

Tako ovdje saznajemo još jednom kako parazit siluje temeljne prirodne zakone. Zakon prirode je kad jači preživljava na račun slabijeg, opstanak najjačih, kako slabiji biva pojeden da pruži ishranu jačem. Međutim, kod fenomena parazita vidimo da slabiji preživljava na račun jačeg, najslabije opremljen za preživljavanje postaje pobjednik, a jači je savladan.

Ovo je također i temeljni vid životnog ciklusa biološkog Židova. On je kroz cijelu povijest bio manji i slabiji od svog ne-židovskog domaćina, a opet je često uspijevao podčiniti. Slabić, kojeg slavi židovski komičar Charlie Chaplin, uvijek uspijeva nadmudriti i pobijediti svog većeg i jačeg ne-židovskog protivnika. Saznajemo da je takvo slavljenje temeljni pristup cijelokupnog židovskog humora, književnosti i umjetnosti. Mali David je prikazan kako pobjeđuje većeg Golijata, lukavi Mordecai prikazan je kako pobjeđuje jačeg ne-židovskog činovnika Hamana. David je, naravno, mali parazit, a Golijat je veliki domaćin, koji je izdaleka oboren prije nego li je imao šansu iskoristiti svoju superiornu snagu protiv izazivača slabića.

Privremeni paraziti

LaPage svrstava one insekte koji isisavaju krv, kao što su komarci ili pijavice, u „privremene parazite.“ Naziva ih „ektoparazitima“ jer ne ulaze u domaćinovo tijelo. Drugi nametnici, koji žive ispod kože, razvrstani su u „endoparazite.“ Također postoje i „hiperparaziti“ koji se hrane drugim parazitima (rabinske dinastije). legla ili socijalni paraziti, koje se može pronaći kod obitelji mrava i pčela te koji žive od zajednice.

Evolucija i paraziti

LaPage ukazuje kako je svaka životinja bez obzira na naćin života, postepeno izmijenjena sporim procesom evolucije. Kaže kako parazit, daleko od iznimke tom pravilu, služi kao primjer.

> *„On razvija zube kojima struže domaćinovo tkivo, usisavajuće aparate za usisavanje domaćinovih sokova, koagulante kojima se drži za domaćinovo tijelo. Osobita lukavost kojom neke vrste šišmiša prate svoje žrtve i kradu njihovu krv također mora biti ubrojana među promijene izazvane privremenim parazitskim navikama. Vrsta Desmodus napada krave, konje i druge životinje, uključujući čovjeka i perad, dok spavaju noću. Oni pozorno promatraju svoje žrtve i kad zaspu, priđu im te im zahvate komad mesa tako nježno da spavajuća životinja ne postane svijesna ugriza sve dok se životinja ne probudi.“*

Jedna od specijaliziranih promjena Židova je njegova sposobnost pijenja krvi domaćinu ne-Židovu bez da svrati pozornost žrtve, slabeći je bez da ga se otkrije, profinjenim i rafiniranim instrumentima i tehnikama koje je Židov razvio tijekom stoljeća za te posebne ciljeve, a kojima nema ravnih ni kod jedne druge vrste. U pogledu tih tehnika, bi smo li trebali biti iznenađeni što su neki ne-Židovi koji su najviše oslabljeni židovskim puštanjem krvi među njihovim najgorljivijim braniteljima koji bi se borili do smrti da zaštite svoje židovske „dobrotvore.“ Oni su potpuno u nemogućnosti prepoznati opasnost ili podmuklu narav parazitskog napada.

Specijaliziranost među parazitima

LaPage opisuje vrstu parazita zvanog sljepulja koja je svrstana pod kružnouste ribolike životinje, ime čije se podrijetlo odnosi na kružni otvor u njihovim ustima. Kaže,

> *„Sve ove ribe imaju oblik gliste, a možda najpoznatija među njima zove se zmijuljica. Sljepulja ima dva reda zubi na snažnom jeziku te jedan zub medijan na vrhu usta. Položaj njenih očiju je vrlo važan, jer su one zavučene ispod kože i to vjerojatno zato što se sljepulja zakopa duboko u tkivo ribe koju napada, pa njene oči postanu beskorisne. Zbog istog razloga otvori na njenim škrgama povezani su dugim cijevima na jedan površinski otvor puno dalje iza nego kod zmijuljice, kako bi sljepulja mogla udisati vodu dok je njena glava zakopana u tijelo ribe nad kojom parazitira. Neke vrste sljepulja mogu se zakačiti na živu*

ribu tako čvrsto pomoću svojih usisnih usta, da ih te ribe rijetko kad uspiju otresti sa sebe. Sljepulja tada ostruže tkivo žrtve i siše njenu krv. Neke vrste pojedu ribine mišiće tako da malo što ostane od živuće ribe, osim kosti i utrobe, te riba umire.“

Tako LaPage nudi potpunu proturiječnost definirajućem i znanstvenom članku *Enciklopedije Britanicca-e* o parazitizmu u kojem se tvrdi da parazit nikad nije fatalan po domaćinov život. Sljepuljin čin sisanja krvi živoj ribi dok ne umre, opisom približno odgovara starom židovskom vjerskom obredu ritualnog ubojstva gdje je zdrava ne-židovska žrtva svezana na stolu, ritualni rezovi rade se na tijelu žrtve, a krv koja teče piju Židovi slavljeničkog raspoloženja, u jednom od najvažnijih simboličnih djela njihovog parazitskog postojanja. Ceremonija pijenja krvi nastavlja se sve dok ne-židovski život ne istekne, u oživljenoj izvedbi fizičkih aktivnosti parazita kao što je sljepulja. Ovdje vidimo podudarnost između fizičkih aktivnosti takvih parazita iz biljnog i životinjskog svijeta i onih koji su se razvili tijekom stoljeća u ljudskim civilizacijama.

LaPage kaže kako mnoge pijavice spajaju organe za prijanjanje s organima za sisanje dok druge imaju samo organe za prijanjanje kao što su male kuke koje su razvile mnoge vrste parazitskih životinja i koje služe za prijanjanje ili za unutarnje ili vanjske organe domaćina. Isto tako, kada se domaćin židovskog parazita pokuša riješiti nametnika, on shvati da je parazit razvio svoje specijalizirane prijanjajuće pipke duboko u svaki aspekt domaćinova života. Tako su duboko ukorijenjeni da te prijanjaljke ne samo što je teško zbaciti sa sebe, već samo zbacivanje može biti kobno za domaćina.

Domaćin saznaje da njegovu hipoteku drže židovski bankari, da njegovu djecu uče židovski učitelji, da njegovom vladom upravljaju židovski „savjetnici“ ili „konzultanti“ koji, unatoč tome što ne drže nikakav izborni ili imenovani ured, ipak donose važne odluke. Okrenu se samoći u svojoj vjeri i saznaju kako su židovski preobraćenici, vođeni prigodnim poklonima u obliku novca, ušli u urede njihove vjere, uzidgli se velikom brzinom sve dok vjerska uvjerenja nisu izmijenjena radi prihvaćanja svih načela parazitske židovske zajednice. Što je onda ostalo domaćinu ne-Židovu? Naizgled neizbježna propast, nakon čega će parazit napustiti tijelo žrtve i potražiti drugog domaćina.

Parazitova odrasla faza

LaPage ističe kako se u mnogim slučajevima, odrasli parazit ne premješta puno u domaćinovom tijelu, jer je okružen hranom i može je dobiti bez pomoći pomičnih organa. Tako saznajemo da Židovi nisu previše zainteresirani za prijevozničku industriju već više vole sjedeće okupacije.

Parazitska zajednica može i ostaje potpuno nepokretna u domaćinu kroz duge periode vremena zato jer ju obilježava sposobnost mirovanja, dugogodišnje ležanje bez kretanja i bez gubitka svoje moći. Saznajemo da krpelji koji nose zarazne bolesti mogu ostati u zemlji i do sto godina, a kada izađu, i dalje su zarazni.

Židovske zajednice su se utvrdile u ne-židovskim nacijama i ostale tamo stotinama godina bez naznaka opasnosti za svoje domaćine, no kada ih se domaćin pokušao otresti, oni su se odmah suprotstavili izazovu i u igru uveli svoje specijalizirane promijene radi ostanka među domaćinom. LaPage ističe kako je parazit prirodno sklon mirujućem životnom stilu „te prolazi kroz promijene kojima takav mirujući način života vodi."

Kao rezultat parazitskog načina života židovske su zajednice razvile sjedilačke navike koje su zauzvrat dovele do određenih bolesti koje se direktno mogu pripisati tom sjedilačkom životu i koje su poznate kao vrlo učestale među židovskom populacijom. Tako je u mnogim medicinskim rječnicima šećerna bolest poznata i kao „židovska bolest."

Dijabetes se javlja isključvio zato što sjedilački i parazitski životni stil sprječava sagorijevanje viška šećera u krvi koje uzimaju hranom, i koji su namijenjeni za iskorištavanje direktnim oblicima energije. To uzrokuje zasićenosti šećerom u sistemu što vodi do šećerne bolesti. Također, generacijama sjedilačkih osoba stvara neispravnosti ili postepeno slabljenje gušterače te drugih organa odgovornih za regulaciju šećera u krvi. Tako dijabetes postaje nasljedna bolest među generacijama sjedilačkih ljudi.

Židovska zajednica je razvila brojne degenerativne bolesti kao što su krvni poremećaji, razne vrste karcinoma, te druge oblike fizičkih degeneracija koje se dirketno mogu pripisati njihovom parazitskom postojanju i fizičkm degeneracijama koje ono izaziva. Kako oni žive među ne-židovskom zajednicom, njihov sjedilački način života ulazi u širu uporabu te se degenerativne bolesti počinju javljati među širom populacijom domaćina.

O jednoj od najvažnijih podudarnosti između židovske zajednice i poznatih parazitskih organizama životinjskog i biljnog carstva, LaPage kaže:

> *„Živčani sustav je još jedan od organa koji je smanjen ili izgubljen kada se usvoji parazitski način života. Može biti smanjen kao cjelina ili smanjenje može utjecati uglavnom na oči i druge organe. Posebno osjetljivi organi najbolje se razviju kod aktivnih životinja koje se hrane drugim životinjama i koje se trebaju braniti protiv neprijatelja. Nepotrebni su parazitskim životinjama koje žive relativno zaštićenim životom na ili u tijelima svojih domaćina među relativnim obiljem hrane."*

Učinak koji parazitski stil života ima na živčani sustav, a koji možemo

opaziti kod mnogih parazitskih vrsta, posebno je vrijedan pažnje kod Židova. Degeneraciju živčanog sustava u stanje teških mentalnih oboljenja, a koja u prosjeku pogađa 30% svih Židova, sociolozi su dugo vremena pripisivali međusobnom križanju u židovskoj zajednici, no visoka učestalost mentalnih bolesti kod Židova čije su se obitelji izmiješale sa ne-Židovima pokazuju istu stopu kao i među onima koje se nisu miješale. To nam ukazuje na čisto biološki izvor ove degenracije živčanog sustava te podržava tvrdnju profesora LaPage-a da voženje parazitskog načina života neizbježno vodi smanjenju ili degeneraciji živčanog sustava.

Naglašene promijene na koštanoj strukturi

Jedno od najupečatljivijih zapažanja koje je LaPage iznio u svojoj studiji o životinjskim parazitima je njegovo sljedeće otkriće,

> *„Zbog toga što ovakav način života ima tendenciju uzrokovati gubitak (koštane) strukture dovoljno otporne da bi se mogla očuvati kao fosil, imamo vrlo malo geoloških dokaza o davnoj povijesti parazitskih životinja. Međutim, barem šest vrsta fosiliziranih oblića su opisani, od kojih dva, Hydonius antiquus i H. maturinus iz Eocena lignite, te preostala četiri iz Baltičkog ambera.“*

Postojanje bez imalo uloženog napora koje vode paraziti ne samo da ima učinak na živčani sustav, koji ima tendenciju atrofirati kada se ne koristi i kada je životinji nepotreban, nego također vodi, nakon određenog vremena, opširnim koštanim promjenama u strukturi životinje, naginjući prema mekanoj, bezobličnoj koštanoj strukturi koja se vrlo brzo raspada nakon parazitove smrti. Ovdje imamo još jedan primjer nevjerojatne sličnosti između parazitskog životnog ciklusa životinje i životnog ciklusa Židova. Zbog njihova parazitskog načina života, Židovi nisu ostavili ni jedan artefakt u drevnim civilizacijama iako je poznato da su bili prisutni veoma dug period vremena tijekom postojanja tih istih civilizacija. Unatoč povijesnim zapisima njihove prisutnosti, konkretni ostaci ne mogu se pronaći.

Kulturni artifakti

Upravo zbog što smo mnogo čuli, a i danas slušamo o velikim židovskim kulturama prošlosti, arheolozi su uložili velike napore kako bi otkrili nekoliko primjera židovske umjetnosti, skulptura i arhitekture u drevnim kulturama, čvrste dokaze koji preživljavaju štetu vremena i prirodnih katastrofa. Ipak nisu pronašli ništa. Jedini rezultati tih potraga su nekoliko komada grubih i neobrađenih posuda za vodu, izrađenih od blata, koje je čovjek Kamenog

doba mogao izraditi golim rukama pošto nije poznavao lončarsko kolo koje se pojavilo kasnije u ranim civilizacijama. Ti oskudni dokazi slavne židovske prošlosti samo su još jedan svjedok biološko-parazitskom postojanju koje je Židov oduvijek vodio kao mekano, bezoblično biće bez korijena hraneći se na račun drugih, ne ostavljajući konkretne artefakte koji bi ovjekovječili njegovo prisutsvo.

LaPage kaže,

> *„Ljudski zapisi o nekim vrstama parazitskih životinja vraćaju nas do najranijih čovjekovih zapisa. Egipatski papirusi iz 1600. god. pr. Kr. odnose se na trakavice, krvne peraje te rudarske gliste.“*

Tako je biološki parazit bio problem čovjeku od vremena prvih zapisa. Iako su ljudi bili svjesni opasnosti i fizičke neugode koje im životinjski parazit predstavlja, oni dosljedno nisu uspjevali prepoznati posebnu opasnost židovskog parazita sve dok ne bi postalo prekasno.

LaPage kaže,

> *„Parazitska životinja mora se boriti protiv teškoća i rizika kojima ne-paraziti nisu izloženi. Možda je dobio sklonište i hranu, ali dobio ih je na štetu djelomične ili potpune ovisnosti o svom domaćinu. Parazitska životinja mora ga pronaći, postaviti se u ili na njega te se u takvom stanju mora održati.“*

Tako i Židov susreće nekoliko opasnosti koje obično ne ugrožavaju druge zajednice. Prva od tih je opasnost od genocida, od akcija protiv njihove zajednice kao grupe, kada domaćin otkrije da njihova prisutnost ugrožava njegovo zdravlje. Židov je jedina ljudska grupacija koja je uzastopno prolazila kroz masovne akcije, pogrome, protiv nje. Zbog njenog parazitskog načina života židovska zajednica nije uložila napor osnovati naciju ili nezavisnu državu tijekom tisuća godina zapisane povijesti. To je značilo da Židov nema vlastite vojske za obranu protiv neprijatelja. Kada je židovska država, Izrael, napokon osnovana, državni budžet je na to gledao kao na produžetak parazitske zajednice, jer je 70% nacionalnog budžeta otpadalo na priloge izvana, dok je preostalih 30% otpadalo na prodaju obveznica koje su, naravno, bile bezvrijedne i koje nikad neće biti isplative.

Mržnja

Zbog svoje potpune ovisnosti o ne-židovskom domaćinu, židovski parazit razvija duboku mržnju i prezir prema životinji koja ga snabdijeva hranom i skloništem. Ta mržnja djeluje kao obrambeni mehanizam koji štiti

židovsku zajednicu i sprječava je da prihvati domaćinov način života i ciljeve kao svoje. Herbert Spencer se možda bio osvrtao na parazitsku židovsku zajednicu kada je napisao,

> *„Ako se grupa najviše oslanja na kvalitetu neprijateljstva, u kontrastu one prijateljstva, onda se razvija kriminalni tip.“*

Budući da je Židov jedina grupa koja se najviše oslanja na kvalitetu neprijateljstva, mora da se Spencer neposredno referirao na parazitskog Židova. Sa stajališta ljudi-domaćina, sve što Židov napravi je kriminalno djelo, ali sa stajališta parazita, on samo prati postupke svog životnog ciklusa koji je evoluirao i utvrdio se kroz vremenski period od tisuća i tisuća godina. Sukob nastaje iz dva suprotna i nepomirljiva etička koda, onaj domaćina, koji na prvo mjesto stavlja čast i samodostatnost, te onaj parazita, koji djeluje na već utvrđeni parazitski modus vivendi.

Židov živi u stalnom strahu od odbacivanja, od bivanja zbačenim s domaćina, što bi značilo njegovo izgladnjivanje i smrt. Kao rezultat, Židov sve vidi u svijetlu njegovog odnosa prema domaćinu ili u načinu na koji on zadržava svoju parazitsku situaciju.

Prilagodbene izmjene

Parazitove prilagodbene izmjene pokušaj su predviđanja mogućih promjena kod domaćina. LaPage kaže:

> *„Drugi paraziti vezuju svoje životne povijesti s onom njihova domaćina; monogenetični metilj, Polystoma Integerrium, koji živi u mokraći obične žabe, ignorira sve punoglavce koji nisu dosegli stupanj razvoja kada su u mogućnosti preživjeti u njima, ali kada sretne onog koji je dosegao odgovarajući stupanj razvoja, njegovo besciljno ponašanje staje; izgleda kao da se zaustavio čekajući priliku kliznuti kroz otvor nalik usisnoj cijevi prema vrečici smještenoj oko unutarnjih škrga. Ne znamo kako zna da je punoglavac dosegao odgovarajuć stupanj unutarnjeg razvoja, ali pretpostavljamo da mu pomažu očne mrlje i živčani sustav ili kemijske tvari koje punoglavac luči u vodu što zauzvrat stimulira larvu oblika miracidium.”*

Izvan-osjetilna parazitova sposobnost uočavanja odgovarajuće razvijenog domaćina uvijek je bila i židovsko obilježje. Od najranije povijesti, nepogrešivo je posezao za najrazvijenijim i obečavajućim civilizacijama, ignorirajući one zaostale i nerazvijene narode. Tako ne nalazimo Židova dijeleći sparatanski život Pigmejaca u kišnoj šumi Ituri; on živi u udobnom stanu u New Yorku, objedujući kavijar i šampanjac.

Reproduktivna faza

LaPage primjećuje da je tajming oslobađanja reprodukcijske faze parazitske životinje takav da je tada u mogućnosti zaraziti domaćina što također pokazuju i neke vrste protoze koje žive u žabljem rektumu. Ovdje opet primjećujemo parazitovu privrženost organima za izlučivanje, prije spomenuta *Polystoma integerrimum*, koja obitava u žabljem mjehuru, te protozoa koja više voli žablji rektum kao najpogodniji životni prostor. LaPage kaže kako je stanje parazitova mirovanja kontinuirani fenomen kojim se zadržava potencija tijekom godina neaktivnosti i izolacije. Tako židovska zajednica može stoljećima ošamućeno živjeti u svojim getima, prividno zaokupljeni svojim parohijskim životom, imajući mali učinak na svog domaćina, sve dok ga kombinacija čimbenika ne potakne na mahnitu aktivnost. U kratko vrijeme, on prožme svaki aspekt domaćinova života i dovodi ga do točke uništenja. Židovska zajednica frankfurtskog geta dobro ilustrira tu vrstu parazitskog mirovanja. Zajednica je bila u stanju mirovanja 300 godina, a u vijeku samo jedne generacije, proizvela je grupu bankara i trgovaca koji su u kratkom roku preuzeli kontrolu nad sudbinom Zapadne civilizacije.

Obrambene reakcije

LaPage ističe kako parazit izaziva obrambene reakcije u domaćinu protiv parazitskog upadača, kao što su napori za lokaliziranjem i neutraliziranjem štetnih učinaka parazita, pokušaji ispravljanja nanesene štete, te pokušaj ubijanja i odstranjivanja parazita. On to opisuje kao „reakciju tkiva," što su prvenstveno lokalizirane reakcije, no one naprednije reakcije, kao što je otporni imunitet, domaćin može razviti kao reakciju cijelog organizma. Kaže kako su reakcije tkiva upale uzrokovane bakterijom, „virusima i neživim posrednicima, te mogu biti aktune ili kronične. Oni su rezultati ozlijede ili iritacije nastale organima zuba parazitske životinje, svojom migracijom kroz ta tkiva, ili kemijskim supstancama koje potajno luči ili izlučuje u domaćinovo tijelo."

Parazitska šteta

LaPage nastavlja s opisima raznih oblika štete koju parazit nanosi domaćinu. On kaže da osim raznih oštećenja tkiva, parazit uzrokuje i unos drugih tipova parazita u domaćina, kao i opasnih virusa. Parazit može proizvesti supstancu koja je štetna za domaćina, kao što su toksini i druge vrste otrova. Posljedicom toga, parazit počinje provoditi opasan utjecaj nad

domaćinovim životnim ciklusom, onaj koji za cilj ima nešto daleko više od pukog zadržavanja svoje pozicije u domaćinu i uzimanja njegove hrane. Bilo da je parazit svjestan svoje namjere ili ne, taj odnos postepeno postaje najvažniji utjecaj domaćinova života. Priča o poslovanju novina u SAD-u tipičan je primjer. Stoljeće ranije, novinarstvo je bilo malo i beznačajno u ovoj zemlji dok je novinarska profesija rangirala jedva iznad profesija poput lovaca na štakore i smetlarstva. Kako je Židov počeo zauzimati sve istaknutiju ulogu u životima ne-židovskog domaćina, otkrili su kako je novinarstvo od presudne važnosti za postizanje njihovih ciljeva. Započeli su s poplavom novina te su one postale virusni prijenosnici raznih mentalnih otrova koji zaglupljuju, zbunjuju ili paraliziraju ne-židovskog domaćina, stavljajući ga tako u stanje obustavljenog duha sve dok se otrov održava.

Drugi paraziti

Kako LaPage ističe, parazit dovodi druge parazite u domaćina. Saznajemo kako je 1890-ih Židov dobio kontrolu nad Imigrantskim uredima Sjedinjenih Američkih Država, posredstvom židovskih komesara poput Strausa i Cohena, vrata su se otvorila poplavi židovskih imigranata iz Europskih geta od kojih je većina prije bila isključivana radi nepismenosti, kriminalnog dosjea te raznih oblika fizičkih zaraza i mentalnih oboljenja.

LaPage također kaže,

> *„Paraziti mogu uzrokovati biološke promjene, kao neke vrste koje uzrokuju promjene u domaćinovim reproduktivnim žlijezdama, parazitska kastracija, kao što je vrsta parazitskog raka Sacculina, koji uništava domaćinove reproduktivne organe., primjer čega je kratkorepa paukova rakovica, Inacus mauritanicus, koju napada Sacculina neglecta. Učinak Sacculine kod 70% muških rakova uzrokuje preuzimanje nekih od ženskih obilježja. Abdomen tih mužjaka postaje širi, a kao dodatak njihovom muškom stilu parenja, mogu razviti i dodatke za nošenje jajašaca te im kliješta postaju manja.“*

Ogroman utjecaj koji parazit ima nad domaćinom neizbježno vodi određenim biološkim promjenama kao što je efekt Sacculine neglecte na Inacus mauritanicus. Tijekom protekle četvrtine stoljeća u Americi, svjedočili smo podudarnosti između rastuće židovske moći u svim aspektima života te zaprepašćujućim promjenama u vanjštini i ponašanju američkog muškarca, kao i u velikom povećanju javnog prakticiranja homoseksualnosti. Američki muškarci su preuzeli neke od ženskih sekundarnih karakteristika dok su pokazali nevjerojatan pad u primarnim muškim karakteristikama kao što su agresivnost, energičnost i snaga.

Tradicionalne rodne uloge su također prošle kroz čistku, uglavnom zahvaljujući židovskom zagovaranju i „rodnoj jednakosti." Ta kampanja nije ishodovala rodnu jednakost jer se ona može postići jedino uništenjem svih fizičkih razlika između muškaraca i žena. Međutim, ishodovala je propadanje muževnih osobina u američkom muškarcu, kao i psihološku zbunjenost oko njegove uloge. Ovaj razvoj događaja može se izjednačiti s pogubnim utjecajem kojeg parazit provodi nad domaćinom, onakvim kakvim LaPage opisuje susret Sacculine i Inacus mauritanicus. Ovdje opet primijećujemo parazitovu izvanrednu aktivnost i utjecaj u odnosu na domaćinove organe reprodukcije i izlučivanja.

Odgovor parazitu

Tijekom svojih zaključnih studija o odnosu parazita i domaćina, LaPage primjećuje kako je domaćinova obrana protiv parazita uvijek aktivne ili reakcionarne prirode, kao što npr. stoka trza svojim repom, kao što se ribe kreću u nepredvidljivim izbjegavajućim vijugama i okretima i drugim bijesnim akcijama kojima se nadaju otresti parazita. Tijekom pet tisuća godina koliko je povijest bilježila prisutnost biološkog parazita među civiliziranim zajednicama, ne možemo pronaći jedan jedini dokaz koji pokazuje da je domaćin tretirao parazita na bilo koji drugi način osim onog aktivne naravi, bez razmišljanja i nesvjesno, pokušao je zbaciti parazita. Domaćin instinktivno reagira protiv parazitove prisutnosti jer zna da će u suprotnom trpiti ozljede zbog tog stranog bića, zbog različitih životnih ciklusa i ciljeva. Zbog toga Židovi proizvaju one koji im se suprotstavljaju „reakcionarima," odnosno, onima koji djeluju protiv parazitove prisutnosti. Posljedicom toga, jedna od glavnih parazitovih zadaća je potražiti sve potencijalne „reakcionare" među domaćinom te ih ukloniti.

Parazitovo znanje

Zato što je ta slijepa, nemisleća reakcija rijetko kad djelotvorna u zbacivanju parazita, LaPage kaže,

> *„Temeljna potreba svake kampanje protiv parazitske životinje je cjelovito znanje o svakoj pojedinoj fazi njegove životne povijesti te o njegovim odnosima sa svim domaćinima s kojima bi mogao živjeti. Moramo poznavati sve domaćine jer bi neki od njih mogli biti rezervoari koji sadržavaju izvore kojima bi parazit mogao napasti čovjeka. S tim znanjem mogli bi smo točno odabrati i napasti najslabije točke parazitova životnog ciklusa i biologije."*

Istraživanje i naobrazba su stoga potrebno oruđe za protunapad protiv

zlog utjecaja parazita. Iznad svega moramo izbjeći slijepi, nagonski odgovor, budući je parazit već odavno savladao kako očekivati i kontrolirati takve reakcije, te ih čak i iskoristiti u vlastitu korist.

Uvijek neprijatelj

LaPage ističe kako „domaćina i parazitsku životinju uvijek treba razmatrati zajedno zato što je parazit, kao i sva druga živa bića, kroz cijeli svoj vijek prisno povezan s okolinom u kojoj živi. Činjenica da je njegova okolina, dijelom ili tijekom cijelog života, površina ili unutrašnjost tijela druge životinje, ne oslobađa parazitološku od biološke prakse razmatranja životinje i okoline zajedno kao cjeline. Drugi cilj je pokazati kako su neke vrste parazitskih životinja među najmoćnijim neprijateljima čovjeka i njegove civilizacije."

Parazitova zaokupljenost svojom okolinom razotkriva jedan od najvažnijih intelektualnih događaja modernog čovjeka, prosvjetljenje, revolucionarnu silu koja je predvodila jačanju parazitske kontrole nad domaćinom. Tijekom pred-prosvjetiteljskih stoljeća ljudske misli, zbog vjere u moć pojedinca i uvjerenja kako pojedinac može pobijediti svoju okolinu, okoliš je bio uziman u obzir tek kao sekundarno razmatranje. Nakon naglog stjecanja popularnosti francuskog intelektualca kao što je Jeana Jacquesa Rousseaua, čovjek više nije bio smatran jednako važnim kao i okolina. Naši su vodeći mislioci svi odjednom odlučili kako je okolina najvažnija stvar u našim životima. I doista je važna, parazitu, čija je okolina domaćin koji ga hrani.

No domaćinu, koji samostalno stvara svoj životni put, okolina nije primarni čimbenik njegova razvoja. No parazitu, okolina je sve. Svi socijalistički mislioci te razne škole socijalističke misli koje su ispuzale iz razvoja događaja, primarnu važnost daju čovjekovoj okolini, prije nego njegovoj moći da iskoristi tu okolinu i iskroji sebi život, postižući tako svoje životne ciljeve.

Kada shvatimo teoriju o parazitu, u mogućnosti smo razumijeti, PO PRVI PUT, da je čitava moderna škola socijalističke misli, jer je prepoznajemo za ono što je, psihologija okoliša koju je parazit razvio oko svog životnog ciklusa. Kao takva, negira svaku domaćinovu misao, cilj i kulturu.

LaPage nas potiče da zapamtimo kako je parazit među namoćnijim neprijateljima čovjeka i njegove civilizacije. On je opet ovdje naizgled na rubu ulaska u židovski problem, ali ipak bježi od primjene svojih teorija na problem ljudske sociologije. On zasigurno nije mogao upućivati na parazitske viruse ili krvožedne komarce, jer i kad bi omeli gradnju Panamskog kanala,

ne bi se moglo reći da bi stvorili rušenje ljudske civilizacije. Na što je mogao ciljati, ako ne na biološkog parazita koji je nasrtao na ljudske civiliazacije od početka zabilježene povijesti i koji je donio propast jednom carstvu za drugim? Možda nas zato potiče na izbor napada „najslabijih točaka u životnoj povijesti i biologiji ove parazitske životinje."

DRUGO POGLAVLJE – BIOLOŠKI ŽIDOV

Tijekom 20. st. čovjek se počeo baviti problemom propasti svjetskih kultura, velikih carstava koja se uzdižu do velikih visina, a potom misteriozno počinju propadati. Znamo zašto se uzdižu. Rastu jer ljudi pronađu misiju ili zato što razviju tehnike ovladavanja okolinom. Ljudi koriste prednosti pogodnih uvjeta jer imaju želju provesti svoju misiju. Tijekom perioda kada su ljudi u mogućnosti usmjeriti svoju energiju konstruktivno, nacija predivno raste u veličini i moći, geometrijskim omjerom. Onda, odjednom, počinje obolijevati i umre. Jedan primjer je Engleska za vrijeme Elizabete, koja je izbacila Židove. Kada je Oliver Cromwell doveo Židove natrag, Engleski narod izgubio je svoj pravac, te iako je njihov impuls i dalje bio dostatan nositi ih uzvodnim smjerom kroz Viktorijanski period, danas saznajemo kako je njihova aristokracija bila zamijenjena, a njihovi aduti, iako vrlo umanjeni, bili su vođeni od strane tuđinaca.

Dva su naučnika stvorila ove teorije, razvijene tijekom mnogih godina proučavanja, kako bi objasnili taj process propadanja i kraha nacija. Prvi, Oswald Spengler[1], bio je njemački učenjak jedinstvene snage i energije. Sastavio je međusobno povezane zapise o svakoj poznatoj civilizaciji te je nastavio sa zapetljanim komparativnim studijama kakve danas provode jedino pomoću računala, toliko je kompleksno bilo njegovo vladanje vezivnim i isprepletenim faktorima.

Spengler je zaključio kako je civilizacija tijelo kao i svako drugo i koje je kao takvo podložno zakonima koji vladaju prirodnim tijelima. Uvidio je da civilizacija ima svoju fazu rađanja, mladu i jedru fazu te staračku fazu koja ju ostavlja oslabljenu i lakim plijenom svojim neprijateljima. Svojom pretpostavkom o biološkim obrascima za civilizacije Spengler je bio na pravom putu. Niti je bio neosjetljiv na činjenicu da civilizacije razvijaju unutrašnje probleme koji djeluju kao smrtonosna bolest. Bio je slijep jedino prema konceptu parazita. To nije previše neobično jer Spengler je bio veoma zaokupljen finijim aspektima ljudske kulture, najvećim čovjekovim postignućima, njegovom umjetnošću, njegovom glazbom, njegovom poezijom, njegovom arhitekturom. Naravno da se takav naučnik, uzvišenog stanja uma, nije htio baviti degeneriranim stvarima koje gmižu i ispreplića se u čovjekovim organima reprodukcije i izlučivanja, tim parazitskim organizmima koji stvaraju nelagodu, bolest i smrt.

1 *The Decline of the West*, Oswald Spengler, englesko izdanje, Knopf, NJ 1926

Kasna teorija

Sljedeći istraživač na ovom polju bio je Arnold Toynbee, pedantni Englez. On je bio jednako neodlučan suočiti se sa sveprisutnim i neukusnim Židovom. Započeo je svoje široko proučavanje civilizacije, koja je u suštini pokrila iste osnove kao i Spengler, uz male dodatake Spenglerovim saznanjima. Njegov jedini originalni prinos bila je teorija koja je smjesta postala popularna u krugovima intelektualaca lake kategorije tog vremena, pošto se prilagodila njihovim predrasudama. Ubačena je u pseudo-sociološki žargon koji upotrebljavaju budale sa sveučilišta kako bi zbunili studente i jedni druge.

Civilizacije umiru, kaže Toynbee, zbog „živčanog sloma"; u nekoj točki njenog razvoja, civilizacija koja živi prema sistemu „izazova i odgovora," neuspijeva odgovoriti određenom izazovu te pred njim pada.

Sada, to bi se moglo odnositi na biološkog Židova pošto parazit predstavlja izazov kao neprestana prijetnja domaćinu. Međutim, to je izazov na koji niti jedan ne-židovski domaćin nije bio pripremljen. To je bakterija koju je najlakše pobijediti inokulacijom ili osobnom higijenom te posebnom pažnjom usmjerenom ka stvarima vezanim za zdravlje.

Spenglerova povijest o propadanju i padu civilizacija ne može se svrstati na visoko mjesto jer u obzir nije uzeta očita činjenica kako je malo civilizacija ili čak niti jedna, umrlo od starosti. Skoro je svaka od njih bila ubijena, na jedan ili drugi način, ali Spengler je bio prezauzet finom umjetnošću da bi se pozabavio kriminalom i bolestima. Toynbee, s druge strane, nije mogao biti detektiv u ovom slučaju jer je većinu svog života proživio u odsutnosti kriminalne klase. Njegovo dugogodišnje proučavanje bilo je velikodušno financirano od strane Kraljevskog instituta za međunarodne poslove (eng. *Royal Institute of International affairs*-RIIA, *op.prev*.), jedne od mreža organizacija koje su uspostavili međunarodni židovski bankari kao korisne pijune u njihovim operacijama. Sestrinska organizacija tog istog RIIA u Americi je Vijeće za vanjske odnose (eng. *Council of Foreign Relations, op.prev.*), koju sam prvu otkrio kao kompaniju koja sadrži moć parazitskog establišmenta u ovoj državi. U prvom izdanju Mullinsa o Federalnoj rezervi iz 1952. god., biografska opaska na pozadini korica obznanila je da sam bio pri završetku nastavka knjige o Federalnoj rezervi koja bi razotkrila Vijeće za vanjske odnose. To je bio prvi put da je jedan američki nacionalist javno upozorio na tu organizaciju. Nekoliko mjeseci kasnije u *New York Jew-u*, preko Mađarske, Dr. Emanuel Jospehson požurio je s printanjem knjige o Vijeću za vanjske odnoseu kojoj se pokušalo prikazati tu organizaciju kao oruđe ne-Židova kao što su Rockefelleri, a ne front parazitske židovske zajednice Amerike. Bilo je poprilično očito kako zna sve što i ja o Vijeću za

vanjske odnose, čiji su uredi bili svega nekoliko vrata od njegovog doma te je bilo očito kako je ponudio drugačiju interpretaciju svojih saznanja.

Kao što je Emanuel Josephson odbio suočiti se sa činjenicama o Vijeću za vanjske odnose, tako i Arnold Toynbee, živeći od izdašnih stipendija obitelji Rothschild, nije uspio pronaći dokaz o slabljenju civilizacija posljedicom parazitskog djelovanja u svom opširnom radu (*A Study of History*, Arnold Toynbee, Oxford, 1934.). Umjesto toga Toynbee je površno proučavao uzorke živačanog sustava kultura. i poticaje koji su djelovali na njih, bez da je i jednom spomenuo najopakijeg neprijatelja živčanog sistema, parazita. Kada Toynbee kaže da civilizacije nisu uspijele odgovoriti na izazov, on nas traži da vjerujemo kako muškarac koji stoji na uglu ulice te kojeg sleđa udari odbjegli vozač kombija, nije uspio odgovoriti na izazov. Činjenica je da je taj čovjek ubijen.

Važnost biologije

Je li Toynbee ikada čuo za biologiju? Je li ikada čuo za parazite? O tome ne pronalazimo dokaza u njegovim enciklopedijskim istraživanjima. Nagovještava li njemu išta to što civilizacije dopuštaju naseljavanje stranom tijelu u njihovu sredinu, da cvjetaju i djeluju bez nadzora i kontrole, bez obzira koliko njihov utjecaj bio opasan? Kako je Toynbee mogao provesti 20 godina istražujući drevne civilizacije bez da je saznao da su Židovi otvorili Babilonska vrata Perzijskim osvajačima, da su bacili Rim na koljena, da su podčinili Egipat u groznu diktaturu koja je trajala 300 godina, sve dok se Egipćani nisu digli i otjerali ih? Samo veliki intelektualni perverznjak, kojeg plaćaju paraziti, može zatajiti takve informacije nakon što ih je otkrio. S Toynbeeovim činom mogao bi se usporediti Pasteur koji hipotetski uništava cijepivo protiv bjesnoće nakon što ga je otkrio ili Jenner koji skriva formulu lijeka za vodene kozice.

Parazitovi obrasci ponašanja

Studija o biološkom parazitu otkriva obrazac i ispreplitajuće činjenice o prirodi: 1. parazit preferira zdravi organizam kao područje za prehranu, 2. parazitov život ovisi o pronalasku odgovarajućeg domaćina na čiji se račun može hraniti, 3. zdrav organizam kojeg napadne parazit neizbježno trpi ozljede i vrlo često umire posljedicom parazitske prisutnosti. Najčešće parazit uzrokuje kod domaćina gubitak osjećaja za smjer zbog čega postaje bespomoćan i u nemogućnosti braniti se protiv vanjskih neprijatelja.

Obrasci ponašanja obuhvaćaju čimbenike koji su bili zajedničkim svim velikim civilizacijama koje su se iznenadno razboljele i umrle. Zar gospodin

Toynbee nije bio u mogućnosti razabrati ni jednu od njih? Očigledno nije. Vidimo stanje stvari gdje su ljudi izgradili svojim trudom moćno carstvo, čija pomorska sila trguje s udaljenim zemljama, čije su vojske nepobjedive. Ti su ljudi snažni, samouvjereni i svjesni svojih vrlina. Zašto bi se bojali nekoliko otrcanih, tajnovitih tuđinaca koji su nabasali iz nepoznatih mjesta i koji su se utvrdili u srcu grada tako nenametljivi da se čini kao da su oduvijek bili ovdje? Ti su tuđinci spremni učiniti sve, oni obavljaju poslove koji su domaćinima ispod časti. Tuđinci trguju tijelima djevojaka, uspostavljaju jazbine za kockanje, trguju ukradenim dobrima, posuđuju novac, osnivaju kuće u kojima se izvode svakakve vrste seksualnih izopačenosti, nude iznajmljivanje ubojica.

Neraskidivi stisak

U vrlo kratko vrijeme tuđinci saznaju sve tajne vođa naroda te uspostave posjed nad njima. Kolonija tuđinaca brzo se razmnožava te se ubrzo nekoć zdravi ljudi nađu bespomoćni jer njihove vrline poput snage, hrabrosti i časti koje su ih nekada činile moćnima, ne pomažu protiv pridošlica. Domaćin ne razumije parazita koji se doima kao biće s druge planete jer nemaju zajedničke ciljeve niti odgovaraju na iste poticaje kao i ljudi domaćini. Također se čini kako nemaju ni sličan živčani sustav. Kako opasan utjecaj raste, vojska postaje demoralizirana, domaći vođe bivaju ubijeni ili protjerani, a bogatstvo nacije ubrzo pada u ruke tuđincu. Ljudi su pokradeni od svega što imaju, a najviše od svega ukradeno im je samopoštovanje. Niti jednom članu ljudi domaćina nije dopušteno zadržati svoje samopoštovanje ili privatnost, jednom kada parazit preuzme kormilo.

Jednog jutra brodovi suparničke nacije pojave se u luci. U zamjenu za određenu jamčevinu parazit ih prima. Ljudi domaćini se ne opiru, carstvo je svoje završilo. Ovaj process nije tipičan životni obrazac jedne kulture a la Spengler; niti je izazov i odgovor a la Toynbee. Domaćin je mogao odbiti bilo kakav drugi napad oružanog protivnika, ali nisu se mogli boriti protiv napada tajnovitog parazita i neizbježne truleži koju je sa sobom donio, bolest koja je utjecala i paralizirala cijeli domaćinov organizam.

Strana tijela

Teorija o biološkom parazitu po prvi put objašnjava propast Egipta, Babilona, Rima, Perzije i Engleske. Uspješni, zdravi ljudi dopuštaju stranom tijelu utvrditi se u njihovoj sredini. Strano tijelo ih paralizira i uništava. Ovaj novi povijesni koncept ponovno oživljava Spenglera i Toynbee-a. Također, prvi put, nudi priliku sadašnjoj civilizaciji izbjeći sudbinu njenih predaka.

Ozbiljan učenik mogao bi se zgroziti nad onim odbojnijim aspektima studije o biološkom parazitu. On saznaje o vrsti ribe iz Južnih mora koja ulazi kroz stražnji ulaz veće ribe te se tamo hrani fekalijama. Čovjeka muči parazit koji uđe u njegovo tijelo, zakači se za veliko crijevo kukom koju je razvio baš u tu svrhu, te počne upijati hranu koju je čovjek pojeo. Razne vrste uši pritaje se oko reproduktivnih organa i organa za lučenje te mu stvaraju veliku nelagodu.

Paraziti uvide kako je otpadna tvar koju izlučuju ljudi plodno tlo za njihovo razmnožavanje, pošto je čovjek viši oblik života koji koristi velike količine hrane te ju izlučuje bez da se vrijednost većeg dijela te hrane izgubi. Te izlučevine predstavljaju parazitu bogatu prehranu, no njegova vezanost stvara zdravstveni problem čovjeku. Posljedicom toga ljudi se riješavaju otpadnih tvari kako to ne bi postalo mjesto razmnožavanja raznih odvratnih vrsta parazita. Parazit to smatra okrutnim i nepravednim te nastoji na bilo koji način doći do njega. Pa šta onda što ugrožava čovjekov život? Muha na hrpi gnoja ne mari za to predstavlja li ona prijetnju čovjeku zdravlju.

Parazitiov stav

Slijedi da parazit koji se utvrdio među domaćinom ne mari koliko povrijedi domaćina. Njegov jedini cilj je voditi parazitski život na domaćinov račun, a njegovi prirodni ciljevi su organi za reprodukciju i lučenje. Saznajemo da se kroz povijest Židov oplitao oko domaćinovih reproduktivnih organa kao parazitska loza koja postepeno guši zdravo stablo. Židov je oduvijek bolje funkcionirao kao svodnik, pornograf, gospodar prostitucije, apostol seksualnih perverzija, neprijatelj uobičajenim seksualnim standardima i zabranama ne-židovske zajednice. Kada su policijski istražitelji dodijelili titulu „Najvećeg američkog pornografa" pogodite tko ju je odnio? Jedan Irwing Claw od New Yorka koji je nastavio s ogromnim poslom obnaženim fotografijama i drugim predmetima razmjene.

Drugi Židovi, velikih intelektualnih težnji, postali su pisci, pretvarajući našu književnost u turobne recitale o seksualnim činovima, čineći nemogućim objaviti išta što se ne podudara sa njihovim standardima izopačenosti. Neki drugi Židovi stvorili su novu profesiju, jednu koja im je toliko karakteristična da je svugdje poznata kao židovska profesija. To je profesija psihijatrije, izdanak parazitove opsesije reproduktivnim i lučeonim navikama domaćina. Što je temelj psihijatrijske „znanosti" kako ga je formulirao židovski osnivač i svetac, Sigmund Freud? Temelj psihijatrije je „analni kompleks," teorija po kojoj je opsesija anusom primarni utjecaj našem emocionalnom razvoju. Puno milijuna riječi napisano je o ovoj temi, unatoč odbojnim konotacijama, a naučni govori o analnoj kompulziji drže naučnici pred svjetskim obrazovnim

tijelom svjetskih uglednika.

Analni kompleks

Uz analni kompleks koji daje ukusan prizvuk parazitskoj opsesiji, Židov je nastavio s razvijanjem drugih teorija o procesu izlučivanja kod čovjeka. Najvažniji utjecaj moderne škole napredne edukacije je znanost o zahodskom treningu, dok je većina moderne umjetnosti bazirana i lako prepoznatljiva u svom originalnom obliku, na fekalijskom kompleksu, što je poznatije kao rukovanje predškolskog dijeteta svojom stolicom. Drugi važni doprinosi židovske psihijatrijske misli koje su bile pozdravljene kao značajna intelektualna dostignuća su preprljava da bi ih se ovdje ponovilo.

Kada osoba razmatra prizor velike dvorane ispunjene dobro obučenim i obrazovanim muškarcima i ženama, koji pozorno slušaju i povremeno plješću malom Židovu u fraku koji drži naučeni govor o disertaciji o analnim i izlučnim navikama čovječanstva, shvaćamo još jedan aspekt Židova. Bez obzira što radio, Židov je tako bajan da istog trena postaje komičar. Kada je bivši francuski premijer, Mendes-France, objavio da njegova nacija komunistima predaje golemu investiciju u Vijentamu, nitko nije znao da li se nasmijati ili zaplakati, toliko je humorističan bio prizor buljookog prodavača krpa tamne vilice koji uzivikuje kroz ulice „S-s-s-t-t-a-r-e-e-e-k-k-r-r-p-e-e-e-."

Tijekom jednog našeg razgovora, pjesnik Ezra Pound naveo je opasku o svojim prvotnim pokušajima predlaganja ljudima kako Židovi provode pretjeranu moć u ne-židovskom svijetu. Nitko ga nije shvatio ozbiljno jer su svi znali kako su Židovi tek obični klaunovi. Židov je kao i obično iskoristio taj utisak kako bi učvrstio svoj položaj među ne-židovskim domaćinom. Charlie Chaplin s njegovim rasno karakterističnim kretnjama upotrijebio je svoje tipično opscene kretnje kako bi bio proglašen velikim komičarskim genijem od strane neumorne internacionalne židovske potplaćene aplaudere. Zaradio je milijune dolara mašući stražnjicom prema svojoj publici, mahnito češući svoju zadnjicu te pokazujući uobičajeni niz starih obuzetosti organima za reprodukciju i izlučivanje.

Zahvaljujući svojim zaslugama, Sigmund Freud je još veći komičar nego Charlie Chaplin, jer se freudovske teorije čovjekova ponašanja, kako nas podsjeća ne-židovski psiholog Carl Jung, temelje na ogromnim zabludama koje biološki parazit ima u odnosu na prirodu svog domaćina, te su Freudove teorije još smješnije od Charlie Chaplinovih pokreta. A ipak, mi se smijemo Charlie Chaplinu, a proučavamo Freudove teorije ozbiljno.

Paraziti u raznim aspektima života

Jedna druga parazitova opsesija odnosi se na potrebu prisilnog ulaska u svaki aspekt domaćinova života. Ne može podnijeti pomisao na grupu ne-Židova koji raspravljaju o nečemu bez da je jedan shabez goj agent prisutan pišući bilješke. Tako se Židov bori ugurati se u svako ne-židovsko udruženje, bilo ono društvene prirode, religiozne, privatna škola, klub, susjedstvo, bilo gdje gdje bi se ne-Židovi mogli sastajati i razgovarati o stvarima o kojima Židov želi znati.

Ta opsjednutost postoji zbog činjenice da Židov nikada ne može poznavati pravu sigurnost tijekom cijelog svog parazitskog postojanja. Iz dana u dan živi u groznom strahu od izbacivanja, čak i kada je zadobio potpunu kontrolu nad svakim nivoom domaćinova života, Židov se i dalje osjeća nesigurno. Ako ga ne-Židov uspije isključiti iz bilo čega, Židov pobijesni.

Slučaj Dreyfus

Ta opsjednutost sigurnošću bila je stvarna sila iza ljutnje oko slučaja Dreyfus u Francuskoj tijekom prošlog stoljeća. Židov po imenu Captain Dreyfus uspio se probiti u vrhovnu komandu Francuske koja se prije toga sastojala isključivo od Francuza. Ubrzo potom optužen je za prodaju francuskih vojnih tajni najboljem ponuđaču. Iako je to bio otvoren pa zaključen slučaj, Židovi su pokrenuli fanatičnu međunarodnu kampanju s ciljem njegova oslobađanja. Bilo je neobično što se tolika buka podigla oko sudbine jednog francuskog časnika, no teorija biološkog Židova objašnjava misterij. Parazit je prodrijeo u jedan od posljednih bastiona ne-židovskog domaćina. Sada je znao sve vojne tajne te je bio u poziciji obavijestiti svoje ljude bude li se vojska umiješala u reakciju protiv parazitske prisutnosti. No parazit je uhićen i optužen kao izdajnik, što je i bio, jer on je prije svega bio odan zajednici parazita. Tragedija nije u tome što je optužen već u tome što su Židovi bili izgubili svog čovjeka u sigurnosnom vijeću nacije. Smjesta se cijela parazitska zajednica digla u njegovu obranu, pokazujući nevjerojatan strah i bijes. To odbacivanje i istjerivanje je kob koja prati parazita jer, za njega, radi se o situaciji između života i smrti. Ako ga domaćin odbaci, ne može voditi parazitski život i umrijet će. Otuda ta velika ljutnja zbog slučaja Dreyfus.

Naši vlastiti slučajevi Dreyfus

Demokratska vlada Sjedinjenih Američkih Država imala je obilje slučajeva Dreyfus proteklih godina, u kojima je parazit koji se zabio u

vijeća nacionalne nacije, optužen za nelojalnost. Jedan od njih bio je dr. Oppenheimer, Židov čiji se društveni krug sastojao od posvećenih komunističkih agenata od kojih je većina bila poznata po tome dok je on radio na najbitnijim obrambenim tajnama nacije. Napokon mu je osporena sigurnosna dozvola zbog javne uzbune radi njegove pozadine na što se digla grozna vika međunarodne židovske zajednice koja se nastavila i godinama poslije. Još ne znamo koliko je štete uzrokovao naciji.

Jedan poznatiji slučaj bio je Židov ruskog porijekla, Walt Rostow. On je samo bio glavni čovjek naše nacionalne sigurnosti! Ali ipak su mu odani zaposlenici State Departmenta oduzeli sigurnosnu propusnicu, ne jednom već tri puta, zbog njegovih ozloglašenih asocijacija. No kada je John F. Kennedy postao predsjednik vratio je Walta Rostowa na čelo naše nacionalne sigurnosti!

Drew Pearson nedavno je otkrio kako je taj isti Židov donio osobnu odluku poslati veliki broj američkih trupa u Vijetnam, koji je jedna od najvećih komunističkih pobijeda nakon 1917. god. Dok su Amerikanci masovno pogibali u Vijetnamu, Rusija je bila u mogućnosti sjediti i gledati pokolj Amerikanaca bez da je komunistički svijet imalo oslabio. U ovom slučaju Dreyfus, Židovi su pobijedili svaku rundu dok je ne-Židov koji ga je razotkrio, Otto Otepka, i dan danas proganjan od strane „naše“ vlade.

Ne-židovski oportunisti

U Francuskoj je nekoliko oštroumnih ne-Židova osjetilo u kojem smjeru vjetar puše u slučaju Dreyfus, iako nisu shvaćali teoriju o parazitu. Emile Zola, opskurno piskaralo, napisao je nekoliko temperamentnih članaka kao što je J'Accuse, tražeći Dreyfusovu slobodu zbog čega je međunarodna židovska propagandna mašinerija smjesta počela napuhivati Zolu kao velikog pisca. Uživao je veliku slavu i bogatstvo ostatak svog života, premda su njegove novele danas zaboravljene.

Pompozni mali provincijski odvjetnik, Clemenceau, također je pospješio svoju karijeru slučajem Drefyus. Intervenirao je u Dreyfusovu korist, a Židovi su ga zauzvrat učinili francuskim premijerom. Životni put shabez goja može biti gladak.

Prijetnja odbacivanjem uvijek izaziva bujicu straha i bijesa u parazitu. Ovaj pisac susreo se s jednim takvim primjerom kada je kupio madrac iz druge ruke u gradu Jerseyu. Kasno te noći probudila ga je nedobrodošla prisutnost. Upalivši svijetlo ugledao je na svom trbuhu malu debelu stjenicu, nateklu od gozbe, i nevoljnu napustiti svog domaćina čak i u svijetlu njena otkrivenja. Kada se svijetlo upalio, stjenica je ispustila ljutiti vrisak i odgegala se iz

vidokruga. U to vrijeme pisac nije odmah povezao ovu epizodu s teorijom o biološkom Židovu, ali je kasnije pomislio kako je stjeničina ljutnja bila razumljiva jer ona je prekinuta u svojoj uobičajenoj aktivnosti. Ne možemo od Židova očekivati da cijeni domaćinova nastojanja da ga se riješi i ukloni s gozbe. Zato danonoćno radi s ciljem sprječavanja istog.

Neophodnost kontrole

Zbog toga Židov MORA kontrolirati naše razgovore, našu prosvjetu, našu vladu, i najvažnije, našu religiju. Ako ne uspije u naumu, u bilo kojem području, on ugrožava svoje neprestano postojanje kao biološki parazit. Čak i u Sovjetskoj uniji sa svojim idealističkim sloganom „Svakome prema potrebama, od svakoga prema mogućnostima," parazit dobiva kontrolu nad ne-židovskim radnicima i osuđuje ih na proizvodnju dobara koje on poslije prodaje, a prionose stavlja u svoj džep. Debeli Židovi i njihove plave ljubavnice išetavaju iz luksuznih vila na Crnom moru dok intenzivni, dogmatični komesari poput Mikhaila Suslova sjede u Kremlju očajnički pokušavajući osmisliti sustav koji Židov neće biti u mogućnost izvrnuti u svoju korist. Ne mogu uspijeti jer parazit je uvijek jedan korak ispred njih.

Agresija

Kada su Židovi agresijom ugrabili teritorij mirnih arapskih farmera 1948., mnogi ne-Židovi diljem svijeta pomislili su kako je započela nova era. Ti ne-Židovi uvjeravali su jedni druge da pošto Židovi sada imaju svoju zemlju, otići će tamo i neće nas više iskorištavati. Umjesto toga, parazitske zajednice iz svih djelova svijeta pojačale su izrabljivanje svojih ne-židovskih domaćina kako bi se zadovoljile ogromne potrebe nove države Izrael. Tesktilnim radnicama zloglasnih trikotaža New Yorka, od kojih su većina bile crnkinje, Portorikanke i djeca, iznuđene su velike porcije njihovih zarada od strane hladnokrvnog Židova, Davida Dubynskog, fašističkog diktatora tekstilnog sindikata. Ti su fondovi predani državi Izrael.

To nam ukazuje na židovsku sposobnost biti na svim stranama i istovremeno zauvijek biti na pobjedničkoj strani. Chaim Weizman, osnivač države Izrael, u svojoj autobiografiji (*Trial and Error*, Harper, New York, 1949., str. 13) citira često ponavljanu izreku svoje majke,

> *„Što god se dogodi, bit ću imućan. Ako je Shemul (revolucionarni sin) u pravu, svi ćemo biti sretni u Rusiji; a ako je Chaim (cionist) u pravu, onda ću otići živjeti u Palestinu."*

Parazitov budžet

New York Times je 17. travnja 1950. objavio da je izašao godišnji budžet države Izrael. Bio je sastavljen od 75% donacija izvana te 35% od prodaje Izraelskih obveznica, koje nikad nisu mogle imati otkupljivu vrijednost i koje su jedino mogle biti opisane kao prilozi. Ni jedna druga nacija na Zemlji nije mogla zamisliti takav budžet, jer čak i Indija, vječiti prosjak među nacijama, sa svojom ogromnom mongreliziranom populacijom, može dobiti tek 1% svog budžeta izvana što u potpunosti donira SAD. Ipak, država Izrael samouvjereno predviđa nadolazeći dugogodišnji budžet koji se sastoji od milostinje i beznačajnih sumnjivih papira. To je budžet nacija parazita koja još uvijek ovisi o svojim ne-židovskim domaćinima.

Degeneracijski smjer

Ovo bizarno, nezdravo postojanje kao parazit sa svojim trendom ka degeneraciji i trulećim živčanim sustavom, ostavlja ga izvan svakog sistema morala i ljudske pristojnosti. Sada je usavršio židovsku paklenu bombu koja prijeti uništiti domaćina kao i Židova. Kada su Alech Sander Sachs iz međunarodne židovske bankarske kompanije Leman Brothers (New York) i Albert Einstein „predložili" predsjedniku Roosveltu da uloži milijune dolara u proizvodnju paklene bombe, kako je Roosvelt mogao odbiti? Sada su trebali ne-židovskog predstavnika za svoj projekt. Upitali su glavnog generala Leslija Groovesa za vođenje projekta, ali kad je saznao da su većina znanstvenika Židovi, tražio je da ga se ispriča govoreći kako bi židovski voditelj bio uspješniji u takvoj atmosferi.

„Nipošto," uvjeravali su ga, „trebamo ne-židovskog prividnog vođu ovog projekta. Ne brini, mi ćemo snositi svu odgovornost."

Mi znamo da ne-Židov nikada ne može očekivati milost od Židova. Grozan običaj ritualnih ubojstava dostatan je dokaz. Ritualna ubojstva ne-židovske djece koja se odvijaju na način da ih se pusti da iskrvare do smrti uz pijenje njihove krvi najviša je simbolička objava teorije o biološkom parazitu.

Simbol pobjede

Primitivan čovjek ponekad je pio krv palih protivnika kao simbol pobijede te kako bi upio nešto neprijateljeve snage, ali jedan drugi običaj pijenja krvi, onaj ritualnog ubojstva, jedini je koji je preživio sve do danas. Ta religiozna ceremonija pijenja krvi nevinog ne-židovskog djeteta temelj je cijelog židovskog koncepta postojanja kao parazit, života od domaćinove

krvi. Zbog toga odbija napustiti taj običaj, iako ga je mnogo puta doveo do ruba izumiranja.

Kada Židov više ne bude mogao simbolizirati svoju ulogu otimanjem savršeno zdravog ne-židovskog djeteta, odvodeći ga u sinagogu i ritualno mu probadajući kožu na mjestima za koja se hvale da su ranili tijelo Isusa Krista, a nakon toga pijući krv umirućeg djeteta, tada je, prema židovskom vjerovanju, upropašten. Proroci su ga upozorili da kada taj običaj više ne bude mogao biti promatran, stisak židovskog parazita nad domaćinom popustiti će i biti će zbačen. Iako je ta ceremonija toliko grozna da im većina Židova odbija prisustvovati, te svi poriču tu praksu, i dalje ostaje ključna metoda kojom židovski vođe izvješćuju i zadržavaju kontrolu nad ovim ljudima. Ukoliko bi napustili praksu ritualnog ubojstva možda bi postojala mogućnost da se Židov odući od svoje povijesne uloge biološkog parazita i postane konstruktivnim članom ne-židovske zajednice okrečući leđa 5000-ljetnom zapisu o krvoproliću, izdaji i ubojstvu što čini cijelu njegovu povijest. Kažemo vjerojatno, jer ne znamo.

Biološki obrazac

Gledajući ovu mogućnost iz perspektive biološke realnosti, čini se malo vjerojatno da bi se Židov mogao odreći prošlosti i pridružiti se ne-židovskom društvu kao korisni član. Sigurno ne pronalazimo takav dokaz u spisima samih Židova, čak i u sadašnjem vremenu. Od najreligioznijih do onih svjetovnih, njihov odnos prema ne-židovskom domaćinu je isti, žestoka, besmrtna mržnja. Razmislite o tome što visoka svećenica modernih židovskih intelektualaca, Susan Sontag, ima za reći u židovskom glasilu, *Partisan Review*, 1967. god.:

> *„Bijela rasa je rak povijesti. Bijela rasa i samo bijela rasa – njene ideologije i izumi – iskorijenjuje samostalnu civilizaciju gdje god se širi."*

Ove dvadeset i dvije riječi sadrže ogromnu količinu informacija o odnosu parazit-domaćin. Prvo, one izražavaju besmrtnu mržnju, koju parazit nosi u sebi, prema bijeloj rasi, svom domaćinu. Drugo, one otrkivaju da se Židov nikada neće smatrati dijelom bijele rase, koju drži posebnom vrstom. Treće ovaj pasus divljaštvo pripisuje samo bijeloj rasi – ne krvožednim plemenima Konga, ne masovnim ubojicama u Kini, niti bilo kome drugome već samo visoko razvijenoj sjeverno europskoj civilizaciji u Europi i Americi. I četvrto, Susan Sontag otkriva čitavu situaciju svojim izrazom „samostalna civilizacija." Što ona misli kada kaže samostalna civilizacija?

Misli na parazitsku zajednicu koja zahtijeva potpunu slobodu priljubiti

se za domaćina, da vlada domaćinom te kako bi spriječio domaćina da ga se riješi. Ona kaže ovdje da je bijela rasa, jer je u prošlosti reagirala protiv „autonomne civilizacije" židovskog parazita, potpuno divlja i zla.

TREĆE POGLAVLJE: SHABEZ GOJ

Već smo ukazali na čudan propust radova koji se mogu očekivati u našim knjižnicama, radova koji uživaju fenomen parazitskih zajednica u ljudskim civilizacijama. Mi smo sugerirali da ta djela nisu napisana zbog toga što parazit ima nadzor nad akademskim i školskim životom domaćina. Je li to fantastični zaključak? Ne, uopće. Budući da je domaćin fizički jači od parazita, on ga ne može kontrolirati kroz fizičku snagu. Zato mora preuzeti mentalnu kontrolu. Kako je to učinio? Židovski parazit kontrolira ne-židovskog domaćina kroz cijelu vrstu ne-Židova koje je stvorio i koji mu služe održavajući kontrolu nad ne-židovskim domaćinom. Ovaj stalež poznat je pod nazivom shabez goj.

Napredne civilizacije

Istaknuli smo da je židovski parazit bolest naprednijih civilizacija. Nitko ne nalazi Židova kako dijeli neprijateljsku pustinju s australskim Aboridžinima. Primitivni čovjek nije imao iskustva s parazitima. Bilo je premalo hrane i premalo skrovišta. Ali oni koji su preživjeli počeli su gospodariti svojim okolišem, obrađivati zemlju, pripitomljavati životinje i tu su se počeli stvarati viškovi hrane. Onda su se pojavili štakori i žohari, gosteći se na tim viškovima (jedan od heroja židovskog intelektualnog pokreta, Franz Kafka, napisao je djelo u kojem se čovjek zamislio kao žohar, pišući iz neke drevne rasne memorije koja je zbunila tisuće studenata kojima su niz grlo to nagurali njihovi profesori, bez ikakvog objašnjenja njegovih dodatnih značenja).

S tim viškovima, također se pojavio novi tip osobe, verzija vrste, netko tko nije postojao zbog proizvodnje dobara ili usluga, već netko tko je postao vješt u proizvodnji iluzije da on pruža dobra i usluge. To je bio Židov, koji je na pozornici povijesti nastupio kao mađioničar, proricatelj sreće, sitni lopov, ili, na otvorenom, podmukli i hladnokrvni razbojnik. On je posto liječnik, učitelj, odani sljedbenik bilo koje vjerske skupine. Od najranije povijesti, prakticirao je posuđivanje novca, uvijek uz lihvarske kamate.

Sva ova židovska zvanja imaju nešto zajedničko, priliku za prijevaru. Židov je uvijek djelovao na temelju prijevare i jezivo je klizio s jednog zanimanja na drugo. Židov prakticira medicinu u jednom gradu, a, ostavljajući trupla iza sebe, pojavljuje se u drugom gradu kao prorok. Nakon što su neke udovice prevarene za svoje ušteđevine, on ponovno odlazi na put, potpomognut, kao i uvijek, međunarodnom židovskom zajednicom. U drugom gradu, postaje učenik za svećenika i uskoro nudi nove interpretacije vjerskih uvjerenja, sve

dok njegovi nadređeni ne otkriju da on potajno mijenja svako načelo njihove vjere u nekakvu čudnu i barbarsku dogmu. On ide dalje i pojavljuje se u još jednom gradu kao vrlo pouzdan vladin službenik, poštovan od svih, sve dok jedne večeri vrata grada nisu otvorena osvajaču i Židov postaje Veliki vezir osvajača.

Definicija

No, je li to parazitizam ili samo zločin? To je zločin, da, jer svaki od ovih izoliranih događaja je zločin, ali sve zajedno nije samo zločin, već parazitizam. Izdaja, prijevara, perverzija, sva obilježja židovskog života među ne-Židovima u dijaspori. I to je parazitizam. Sve ove stvari nisu samo zločini za sebe, to su zločini koji su počinjeni kao bitni dijelovi židovskog odnosa s ne-židovskim domaćinom. Moramo zapamtiti da ne postoji židovski zločin per se, budući da je postojanje židovskog parazita na domaćinu zločin protiv prirode, jer njegovo postojanje ugrožava zdravlje i život domaćina. Dakle, sve što Židov učini vezano s ovim parazitskim postojanjem je kriminalno djelo i dio cjelokupnog zločinačkog postojanja.

Osuda i protjerivanje

Ne-židovska vlast koja vodi brigu o zdravlju naroda osudila bi židovskog parazita i izbacila ga. To se dogodilo stotinu puta u zabilježenoj povijesti. Stoga, Židov zna da je njegov prvi zadatak, nakon dolaska u ne-židovsku zajednicu, srušiti i preuzeti njegovu vlast i paralizirati ljude suptilnim injekcijama otrova, kako bi postali bespomoćni i nesposobni braniti se sami. Dakle, Židov počinje postavljati „progresivnu“ vlast, također poznatu kao „narodni front,“ „demokratsku“ vlast, „narodnu“ vlast, „liberalnu“ vlast, svi ovi sinonimi su za židovsku vlast, koja će pružiti zaštitu prisutnosti parazita i čuvati ga od ljutnje eksploatiranih ne-Židova.

Nakon uspostave ove vlasti, obično subverzijom, Židov se usmjerava istrebljenju svih bivših ne-židovskih vođa, koje naziva „reakcionarima,“ to jest, onima koji bi mogli reagirati na prisutnost parazita. Prvo, oni su spriječeni u uključivanje u bilo kakvo zaposlenje. Zatim se njima i svim članovima njihovih obitelji zapljenjuju zemljišni posjedi, bankovni računi i ostala imovina. Konačno, nakon opsežnog agitiranja protiv njih, Židov izaziva stanovništvo protiv njih i oni su proganjani i ubijeni, jer bi mogli uspostaviti „reakcionarnu“ vlast ako bi im bilo dopušteno da prežive. Tako je Židov uveo krvožedni običaj genocida ili istrebljenja skupina u svjetske poslove.

Ne zvuči li to poznato, oduzimanje imovine, masovna ubojstva? O, da, Rusija, 1917., pobjeda boljševika, objavljenje Marxovog programa

komunizma, kada je vlast koja je vjerovala u načelo „solidarnosti" postavljena da bi porobila ne-židovski ruski narod. Car i njegova žena i djeca hladnokrvno su ubijeni, jer biološki Židov ne bavi se viteštvom u svojoj borbi da održi kontrolu nad ne-židovskim domaćinom. Moramo samo pročitati *Knjigu o Esteri* u *Bibliji* da bi vidjeli židovski običaj masovnog ubojstva izložen u detalje.

Slabost domaćina

Je li bespomoćnost ne-židovskog domaćina pred najezdom parazita bitna slabost? Moramo samo zamisliti snažnog, zdravog čovjeka pogođenog virusom gripe kako bi dobili odgovor. Zdravlje je u svim pitanjima glavna obrana protiv napada parazitskih virusa. Već stoljećima, veći i snažniji ne-židovski domaćini pali su u porazu pred manjim i slabijim, ali smrtonosnijim, parazitskim virusom. Preživljavanje ne-židovskog domaćina pitanje je razumijevanja bioloških zakona. Ne-židovska zajednica postavila je razrađene kodekse prema kojima živi, kodekse časti, kodekse zakona i povjerenje koje je poštivanjem ovih kodeksa usađeno u članove zajednice. Oni poštuju zakon, oni poštuju svačiju obitelj, oni poštuju svačiju imovinu i brane naciju kada je napadnuta.

Vezani nepostojanjem kodeksa

Kodeks časti je taj koji daje židovskom parazitu prvi otvor na oklopu ne-židovskog domaćina, budući da je ovaj kodeks vezan za ne-židovskog domaćina, a njegovi članovi dostižu status u zajednici jedino ako ga se pridržavaju. Ali parazit je vezan samo svojom odlučnošću da uspostavi parazitski status nad domaćinom. Ne-židovski kodeks sam po sebi je biološki fenomen, budući da raste iz njegovog stava prema cjelokupnom životu, a ujedno je manifestacija njegove urođene hrabrosti, njegove časti i njegova gospodarstva, vrlina na temelju kojih on gradi svoju naciju. Kodeks Židova je sasvim drugačiji. To je kodeks koji poriče sve druge kodekse. On se slaže da plati jednu cijenu, a kasnije odlučuje platiti samo polovicu od toga; pojavljuje se na sudu s krivotvorenim djelima i oporukama, plaća lažne svjedoke i drži suce, čime uzima imovine ne-Židovima. On iskorištava žene ne-Židova, dok su njihovi muževi na poslu i na taj način ih sramoti, a u vrijeme rata, Židov izbjegava vojnu službu i narušava civilni život kod kuće. U razdobljima najozbiljnijih opasnosti, on pravi dogovore s neprijateljima i izdaje naciju.

Paradoks parazita

Budući da parazit ovisi o domaćinu zbog hrane, mi pretpostavljamo da bi on učinio sve što je u njegovoj moći da pomogne ne-židovskoj zajednici da postane bogatija i moćnija. No, zanemarivanje svih protuusluga parazitova je odlučnost da zadrži svoju poziciju na domaćinu. Već pet tisuća godina povijest bilježi napore ne-židovskih domaćina da istjeraju židovske parazite. Carstva se uzdižu i ruše, kontinenti se otkrivaju, divljine se istražuju i naseljavaju, a čovjek čini napredak kroz nove izume. Ipak, uz sve to, jedan čimbenik ostaje konstanta. Ne-židovski domaćin, u strahu od štete koja je zapravo patnja zbog prisutnosti židovskog parazita, pokušava ga istjerati. Parazit je pripremljen za takve nakane, koje uvijek predviđa, tako što se toliko sigurno prikuje uz domaćina da domaćin šteti samo sebi u divljoj borbi. U nekim slučajevima ne-židovski domaćin uništava samog sebe u toj nakani. Židov više voli vidjeti ne-židovskog domaćina uništenog umjesto da ga ostavi na miru s još uvijek živim domaćinima. Ako domaćin umre, parazit traži drugog domaćina. On nema nikakav osjećaj za domaćina koji mu pruža hranu. Ovaj bešćutni stav tipičan je primjer filozofije Židova, a to je dobro prikazano u tekućem izrazu tako popularnom u židovskom Hollywoodu, „Tko ga treba?“

Kao i drugi židovski izrazi, ova fraza postala je dijelom suvremenog američkog života, no ne-Židovi ne znaju što ona znači. To znači da Židovi ne trebaju ne-židovskog domaćina jer uvijek mogu naći drugoga.

Težak rad

Milijuni Amerikanaca teško rade tijekom svojih života, podižući svoje obitelji i prehranjujući se. Kada umru, jedva da nešto ostane kako bi se podmirili troškovi pogreba. Usprkos činjenici da su živjeli korisnim i produktivnim životom, nikakva zarada nije ostala njima ili njihovim obiteljima, oni nisu bili u mogućnosti skupiti ništa od svjetskih dobara. Ipak, milijuni Židova, koji ništa ne proizvode, nagomilavaju golema bogatstva i umiru s nerazmjernim udjelom u nacionalnom bogatstvu, koji onda odlazi parazitskoj zajednici. Zašto je tako? Je li to zato što ne-židovski radnik lijen? Ne, on je radio naporno cijeli svoj život. Je li prokockao svoju zaradu? Ne, nikada se nije kockao. Židovi su ti koji čine većinu među narodnim kockarima.

Teorija biološkog parazitizma

Odgovor na ovo pitanje nalazimo u teoriji biološkog parazitizma. Ne-židovski radnik proveo je život u osiguravanju hrane za židovskog parazita, omogućujući parazitu da živi luksuzno dok ne-židovski radnik radi puno

radno vrijeme svaki dan kako bi opstao na pukom preživljavanju. Zarada ne-židovskog radnika nestaje pred njegovim očima u židovski monetarni sustav, kako proračunati i mukotrpni monetarni zakoni stupaju na snagu. U međuvremenu, židovski obrazovni sustav poučava djecu ne-Židova da se moraju radovati privilegiji rada cijelog života u svrhu podrške izabranog božjeg naroda, koji živi načinom na koji je navikao.

Židovski monetarni sustav je niz varijacija igre ljuskama (engl. shell game, op.prev.) na seoskom sajmu. Ne-Židov je siguran da je grašak pod kapicom s lijeve strane, ali kad se kladi na to, ispod te kapice nema ničega. Ne-Židov zatim stavlja novac na druga židovska zrna graška, ali štogod da kupuje odmah gubi vrijednost. Obveznicama koje kupuje pada vrijednost i prodaje ih s gubitkom kako bi izbjegao gubitak svega što ima.

Mnogi ljudi emigrirali su u Ameriku jer je Rothschildima iznenada porasla moć u Europi i počela je pljačka kontinenta. Kako su ovi ne-Židovi pobjegli, pohlepni židovski paraziti povećali su poreze onima koji su ostali, unovačili su mladiće u vojske koje su davane u najam drugim narodima te su napali svaku razinu života sa svojim opasnim utjecajem.

Značajka parazita je njegova mobilnost. Kada se domaćin pomakne, parazit ga slijedi, održava korak s njim i ponovno uspostavlja svoju prilijepljenost. Američki pioniri vrijeđali su napore parazita da ih slijede, a jedna od najdužih rasprava u Kontinentalnom kongresu vodila se o pitanju prijedloga za trajno isključivanje Židova. To je konačno odbačeno uz zanimljivi argument da, ako Židovi trenutno ne predstavljaju problem, onda vjerojatno to neće postati ni u budućnosti. To je svakako bilo suprotno svemu što je poznato o Židovima i njihovim metodama.

Uništeni zapisi

Zapisi ovih rasprava preživjeli su u obliku tek nekoliko zabilješki koje su napisali neki od delegata. Nacrti Ustava koji sadrže prijedlog isključenja Židova su potpuno uništeni. Jedno od židovskih zanimanja je i ono u prodaji starih knjiga i rijetkih dokumenata. U tim poslovima zapisi koji sadrže nepovoljne reference na prošlost mogu biti zaplijenjeni i uništeni. Drugi rijetki dokumenti, koji ne sadrže nepovoljno spominjanje Židova, prodavani su ne-židovskim kolekcionarima za ogromne svote novca. Kao i uvijek, Židov stoji na oba puta, štiteći svoje redove tako što uništava sve ono što ukazuje na njegova djela i to financira s novcem ne-Židova.

Funkcija vlade

Koja je funkcija vlade? Funkcija vlade je pružiti ljudima osnovne usluge, voditi obranu naroda i promicati pravdu i slobodno poduzetništvo. E ad, što je funkcija ne-židovske vlade koja je došla pod upravljanje parazita? Glavna funkcija vlade kojom upravlja parazit je jamčenje njegovog prava da se hrani na domaćinu, da ga štiti od izbacivanja i da osigura pravo dolaska drugih parazita kako bi se hranili kod domaćina. Dakle, glavna funkcija takve vlade vezana je s kampanjama za građanska prava manjina, liberalizaciju svih imigrantskih zakona i napade na druge domaćine koji prijete da će zbaciti svoje parazite. Svi drugi faktori stavljeni su sa strane u svrhu obavljanja ovih funkcija, koje su toliko bitne za dobrobit parazita.

Dakle, u SAD-u, vidimo da FBI ignorira rastuću stopu kriminala dok njihovi agenti provode sve svoje vrijeme boreći se protiv ne-židovskih „reakcionara" koji reagiraju na štetnu prisutnost parazita. Smatramo da je američka vlada postala velika agencija koja skuplja porez u korist parazita i da je 84 posto ne-židovskih zarada prisilno oduzeto i dano parazitima. Smatramo da je svaki odjel vlade zainteresiran za dodavanje funkcije koja jamči neprekidnu sigurnost parazita u odnosu na svog domaćina. Oni su uspostavili mnoge nove gospodarske podružnice čiji je zadatak usmjeriti sve nacionalne gospodarske resurse u ruke parazita. Smatramo da Ministarstvo obrane, umjesto da štiti našu naciju, kažnjava naciju s ogromnim krvoprolićem šaljući tisuće naših najboljih mladića da budu poklani u džunglama tisućama milja od naših obala, u ratovima koje su židovski paraziti prouzročili samo s ovom jedinstvenom svrhom.

Koja pravda?

Umjesto osiguravanja jednake pravde za sve, nacionalni sudovi postali su pečat za progon onih ne-Židova koji reagiraju na prisutnost parazita. Ovi ne-židovski „reakcionari" uhićeni su na osnovu neke izlike ili nečeg drugog, ili je dokaz podmetnut od strane agenata FBI-a, te su osuđeni na duge zatvorske kazne.

Što je s obrazovanjem? Smatramo da židovski parazit radi fetiš od obrazovanja. Mora postojati univerzalno obrazovanje, obrazovanje za sve. Ali kakvu vrstu obrazovanja dobiva ne-židovski domaćin u državi kojom dominira židovski parazit? Prvo, naučili su ga da nikad ne misli svojom glavom, jer to je iskonski grijeh. On je pažljivo upućen kako da bude poslušan rob ostatak svog života, zombi-robot koje nikad neće biti u mogućnosti koristiti svoj um za svoju zaštitu ili napredak.

Zašto židovski parazit mora imati kontrolu nad prirodnom inteligencijom ne-Židova? Prvo, Židov nije nevidljiv, on je itekako vidljiv. On zna da je ne-Židov sposoban vidjeti ga, postati iritiran njegovom prisutnosti i poželjeti ga izbaciti. Ne-Židov mora samo pogledati niz bilo koju glavnu ulicu u Americi kako bi vidio da je većina tvrtki u vlasništvu Židova. Mjesto na kojem on radi je u vlasništvu Židova. On svaki mjesec plaća najamninu ili doživotnu hipoteku židovskoj banci. On zna da ga nemilosrdno iskorištava strano tijelo poznato pod imenom Kraljevstvo Izrael. Stoga, biološki parazit počinje poučavati ne-židovsku djecu, čak i prije no što uče abecedu, definicijom zabranjenog grijeha. Što je zabranjeni grijeh? Nitko ne smije nikad pokazati „predrasude“ prema drugom ljudskom biću. Djeca svakodnevno slušaju ovu opomenu od trenutka kad uđu u vrtić. Djeca su smetena time, jer djeca su prirodno otvorena i velikodušna, ona ne mrze nikoga. Ona nikad ne shvaćaju da ako im njihova učiteljica ne da ovu svakodnevnu lekciju o „predrasudama,“ dobiti će otkaz.

Izravan utjecaj

U srednjoj školi i na fakultetu, ne-Židovi dolaze pod jači utjecaj židovskih učitelja. Oni smatraju da su židovski učitelji zanimljivi, jer čini se da imaju carte blanche reći ili učiniti štogod požele na satu, dok se ne-židovski učitelji čine osakaćeni u svemu što čine. židovski učitelji preporučuju pornografske knjige djeci, raspravljaju o seksualnim perverzijama u detalje i često satima drže govore o zločinima nacizma. Budući da nigdje više nema nacističke vlasti, ne-židovska djeca su zbunjena time. Oni ne razumiju stravičan strah i mržnju koja ispunjava židovski narod na sjećanje ne-židovskog naroda koji je reagirao protiv njih i istjerao ih van.

Kod kuće, ne-židovska djeca gledaju televizijske programe koji su u velikoj mjeri posvećeni anti-nacističkim temama. To nije iznenađujuće, budući da židovski paraziti posjeduju u potpunosti tri televizijske mreže i niti jedan program se ne može gledati ako nije prošao njihovu iskrivljenu cenzuru. Na sveučilištima, ne-Židovi se poučavaju da sve svjetske kulture proizlaze iz pisanja triju židovskih parazita, Marxa, Feuda i Einsteina. Ne-židovski umjetnici i pisci više se ne spominju.

Najveća pogibelj

Pitajte bilo kojeg Amerikanca s diplomom – „Koje je najveće zlo koje je postojalo na ovoj zemlji?“ Odgovorit će vrlo brzo i energično, „Nacizam!“

On daje taj odgovor jer je to ono što je naučio. U stvari, to je sve što je on učio i to je jedini rezultat četverogodišnjeg visokog obrazovanja. Ne pitajte

ga ZAŠTO je nacizam najveće zlo koje se ikad dogodilo, jer on to ne zna. Samo ćete ga zbuniti i nagnati na ljutnju prema vama, jer on ne zna ZAŠTO u vezi bilo čega. On je samo bio indoktriniran uvjetovanim odgovorima, on ponavlja lekcije kojima je bio bombardiran dok ih nije naučio srcem, u rukama njegovih židovskih i shabez goj profesora. U svima od stotine knjiga koje su napisane o nacizmu, nigdje nećete naći definiciju što je to nacizam. To je sasvim razumljivo. Nacizam je jednostavno slijedeće – prijedlog da se njemački narod sam riješi parazitskih Židova. Ne-židovski domaćin se usudio prosvjedovati protiv učestale prisutnosti parazita i pokušao ga je zbaciti. To je bila neučinkovita reakcija, jer je bila emocionalna i loše informirana, kao i sve ne-židovske reakcije koje su prethodile tome kroz 5000 godina. A to je sve bilo uzaludno, jer danas, židovski bankari posjeduju 60 posto njemačke industrije i njihovi posjedi su zaštićeni od strane američke okupacijske vojske.

Što je shabez goj?

Budući da je parazit manji i slabiji od domaćina, on ga mora kontrolirati prvenstveno lukavstvom. A budući da je brojčano inferioran, on mora ovisiti o aktivnim agentima među ne-Židovima. Jednom kada je uništio vodstvo domaćeg naroda, on stvara novu vladajuću klasu, skupinu regrutiranu iz najslabijih i najizopačenijih ne-Židova. Ova klasa postaje poznata kao „nova klasa," a sastoji se od vladinih dužnosnika, odgajatelja, sudaca i odvjetnika te vjerskih vođa. Ova „nova klasa" je Židovima poznata kao shabez goj, odnosno njihova „subotnja ne-židovska stoka."

Stvaranje shabez goj klase osigurava da je židovska religija u osnovi ritualizacija parazitskih tehnika za kontrolu domaćina. Ključno načelo židovske religije je da ne smije obavljati niti najmanji zadatak na svoj Šabat (u subotu, op. prev.). On ne može vršiti svoju vjersku službu dok svijeće nisu zapaljene, ali njegova religija brani mu da zapali svijeće, jer bi to bio rad. On mora naći ne-Židova da mu zapali svijeće. Taj ne-Židov naziva se „shabez goj." Dakle, židovska religija ne može se provoditi sve dok Židov ne nađe ne-Židova da radi za njega[2]. židovska religija također brani Židovima da rade za ne-Židove, iako im je to dozvoljeno u kratkim vremenskim razdobljima, ako Židov to smatra potrebnim, kako bi došao u poziciju da tijekom tog razdoblja ne-Židovu preotme njegov posao!

2 Drew Pearson opisao je proceduru u kolumni, Wahington Post, 5. srpnja 1968., kada je citirao gradonačelnika San Francisca, Josepha Aliotoa, katolika: „Odrastao sam u sjeni sinagoge preko puta ulice, a moj župnik bio je rabin Fine. Svaki tjedan palio sam svijeću u sinagogi, a Cyril Magnin palio je svijeće u mojoj katedrali." Aliotov politički uspjeh posljedica je njegovog rada kao *shabez goj*, paleći svijeće za Židove.

Oni ne-Židovi koji su postali shabez goj-i za Židove ostvaruju udoban život na trošak svojih bližnjih, ali nikada ne mogu prevladati svoju sramotu, bez obzira koliko ih Židovi učinili bogatima i moćnima. Eksploatacijsku klasu koju su Židovi stvorili od najponiznijih i najprezrenijih ne-Židova čine najprezrenija ljudska bića koja su ikad opustošila zemlju. Iako se čine obrazovanim i imućnim klasama u domaćinskoj naciji koja je postala žrtvom židovskih parazita, shabez goj plaćenici nikad ne žive sretnim životom. U SAD-u, nalazimo da su ne-židovski bankari, suci, studentski predsjednici i vođe vjerskih sekti čija misija je propovijedati u stilu papige ili treniranog psa na svaki hir Židova, također ljudi koji imaju najvišu stopu alkoholizma, najvišu stopu razvoda, najvišu stopu samoubojstava i najvišu stopu maloljetničke delikvencije među svojom djecom.

Seksualna izopačenost

Ovo „imućno društvo“ shabez goj-a također je iznjedrilo masovni val homoseksualnosti i izopačenosti u Ameriku. Je li to iznenađujuće? Moramo se samo prisjetiti profesora LaPagea i njegovog opisa učinka koji parazit Sacculina ima na svog domaćina, kratkorepog paukolikog raka, *Inacus mauritanicus-a*. LaPage kaže da su njegova istraživanja pokazala da 70 posto muških paukolikih rakova steknu neke od sekundarnih spolnih karakteristika ženke i da su njihovi spolni organi uništeni napadom *Sacculina neglecta-e*. Također je izjavio da *„abdomen ovih mužjaka postane širok, da mogu steći, kao dodatak svojim muškim spolnim organima, privjeske modificirane za nošenje jaja, a njihova kliješta istovremeno postanu manja.*“

Koji bi bolji opis mogli dobiti od sredovječnog sveučilišnog profesora koji se na silu smješka u stilu mišićavih nogometaša? Jedno od obilježja naroda kojima upravljaju Židovi je postupno iskorjenjivanje muškog utjecaja i moći te prijenos utjecaja na ženske oblike. To je razumljivo. Muška snaga je prirodno agresivna i samouvjerena, neovisna i samostalna, hrabra i spremna na borbu za svoja prava. Ženska snaga, s druge strane, je više pasivna, spremna prihvaćati naredbe i izbjegavati direktnu akciju. Dakle, Rusija i Amerika, dvije najutjecajnije sile na svijetu danas, na svijetu kojim upravljaju židovski paraziti, u osnovi su ženske sile, ali dvije sile koje su bile više muške u svojim atributima, Njemačka i Japan, a koje nisu predale moć židovskim parazitima, male su i imaju manje utjecaja. Ipak, kao muške sile, one zadržavaju volju da ponovno upotrijebe silu na svijet, dok Rusija voli koristiti svoj utjecaj u zlokobnim intrigama, svjetskim mrežama agenata i ubojica, zabijajući nož u leđa. Amerika je slijedila korake Rusije sa silom CIA-e u svijetu, a kod kuće, tajnim operacijama FBI-a koje su usmjerene isključivo na kontrolu „reakcionara“ među domaćim ljudima.

Meki i podmukli

U židovski kontroliranom okruženju, ne-židovski muškarci postali su meki i sposobni za svaku izdaju, jer njihova nova klasa, shabez goj, je sažeti prikaz živuće laži, s njihovim opasnim zavjerama u ime tajne vlade parazita. U ovoj vrsti svijeta, muškost, snaga i čast su prezreni.

Najvažnija značajka shabez goj plaćenika, kao liberala, bezličnih predstavnika židovskih interesa je ta da nikada ne riješe problem. Ako danas imamo nacionalni problem, možemo biti sigurni da će za deset godina od danas biti još gore, a još gore biti će za 25 godina. Svi problemi se intenziviraju, to je temeljni zakon shabez goj vlade.

Moramo samo pogledati na rasni problem u Americi, kao tipični prikaz. Prije stotinu godina, vodili smo krvavi rat koji je uništio veliki dio nacije, kako bi riješili problem negroidne manjine u Americi. Stotinu godina kasnije, nacija se još jednom našla na rubu da bude rastrgana ovim problemom, jer su shabez goj-i radili bez prestanka od 1900. kako bi intenzivirali ovaj problem, koji je bio uspavan u razdoblju od 1870. do 1900. De Tocqueville je rekao sve što je trebalo reći o rasnom problemu u Americi prije više od jednog stoljeća, ali nitko mu nije dao ni najmanju pozornost.

Beznadni život

Jedna od upadljivih točaka identifikacije nove klase shabez goj-a je njihova potpuna erozija svih osjećaja odgovornosti. Budući da život shabez goj-a znači da žive samo za sebe, kao neprijatelji svog naroda, razumljivo je da bi trebali mariti čim manje o budućnosti, ali ide se dalje od toga, kao izravni biološki rezultat učinka židovskog parazita na najslabije i najpodlije od ljudi domaćina. Danas, glavna skupina u Americi koja se oduprla tom biološkom učinku je radnička klasa. To je zbog nekoliko faktora, prvo, zbog toga što je radnička klasa imala manji učinak godina „visokog obrazovanja,“ koje je, u ovoj naciji, jednostavno proširena poduka kako da se bude shabez goj, a drugo, kao radnici koji stvaraju vlastiti život, oni imaju veću samostalnost i manju eroziju svojeg osjećaja odgovornosti i samopoštovanja.

Iako sam pošao dalje od bilo kojeg mogućeg negativnog utjecaja koji je židovski parazit ili shabez goj mogao imati na mene, svjestan sam beznadnosti života mog naroda. Bio sam oslobođen ove paraliziranosti, koju Židov usađuje u zdrave članove domaćinske nacije, i to kroz dva načina, prvi, kroz moj život u umjetnosti, i drugo, kroz moj život u Kristu.

Radost zdravog života

Godine 1948., kada sam otišao u San Miguel de Allende, prelijepo selo u Meksiku, počeo je moj umjetnički život. U dobi od 25 godina, to je bilo moje prvo iskustvo radosti, jer je prošao moj život u mraku vela kojim je židovski parazit prekrio Ameriku. Počeo sam razumijevati što je iskusio D.H. Lawrence tijekom svojih godina očajničkih lutanja u potrazi za suncem i traženjem zdravog života. Ne samo da je D.H. Lawrence umirao od tuberkuloze, već je umirao od strašne slabosti koja se naselila u europskoj civilizaciji, gubitkom volje za životom, koja je razdirala kroz stoljeća ropstva pod Židovima i kvazi-vladavine shabez goj-a.

Na svijetlim, suncem okupanim ulicama San Miguel de Allende-a, po prvi put sam znao što je svijetlo. Ljudi, iako siromašni, bili u snažni i samostalni, nisu imali nikakve sličnosti s Amerikancima koje sam ostavio doma. Iako to tada nisam shvaćao, tu nije bilo Židova i shabez goj-a. Sada sam počeo upoznavati radost kreativnog života, mog života u umjetnosti, života uma i Bogom danih talenata s kojima smo svi rođeni i koje pljačkaju Židovi i shabez goj-i.

Nije bilo ništa sebičnog u mom postizanju ove radosti, jer ju nisam nikome uzeo, a od tog vremena, nisam želio ništa više od toga da ovu radost donesem cijelom svom narodu. Budući da je ta želja sada postala glavni smjer mog života, počeo sam svoj život u Kristu, jer sam želio donijeti radost drugima. Kako mi ovi napori nisu donijeli ništa osim siromaštva i onoga što bi bio očaj, zbog čega sam uvijek strepio, pronašao sam Krista i spoznao veću radost od mog života u umjetnosti.

Ako američki narod nije ništa znao o mojoj radosti umjetničkog života, koliko bi tek znao o radosti mojeg života s Kristom! Sada je bilo pitanje kako ih osloboditi dvije tisuće godina starog mentalnog ropstva. Tijekom tih stoljeća Židovi su konstantno pljuvali instituciju fizičkog ropstva, a dok su dizali buku oko mogućnosti fizičke slobode za sve, suptilno su nametnuli svoj vlastiti oblik mentalnog ropstva za ne-Židove. A ako je fizičko ropstvo zločin, koliko veći zločin je mentalno ropstvo, preuzimanje kontrole nad umom slobodno rođenog ljudskog bića!

Jedan od najvećih problema s kojima se naša nacija danas susreće je ukidanje prava glasa američkom radniku i srednjoj klasi. Njegov glas je besmislen, bezvrijedan, jer, bez obzira za koga glasam njegov osobni položaj u životu samo se pogoršava. Njegovi porezi su povećani, poslovni pritisci rastu, a njegov obiteljski život podvrgnut je teroru i sramu u rukama agresivnih manjina, stvorenih od strane plaćenika shabez goj-a i židovskih gospodara.

Sa shabez goj-ima zaduženima za odjele našeg religijskog života, našeg akademskog života i našeg kulturnog života, američki radnici i srednja klasa znaju da kamo god da se okrenu, suočeni su sa Židovom. Židov upravlja simfonijskim orkestrom, 90 posto umjetničkih galerija pod vodstvom je Židova, kako ne-židovski umjetnici ne bi mogli pokazati svoj rad osim ako prigrle izopačene ciljeve Židova. Tri televizijske mreže su u vlasništvu Židova koji tamo i upravljaju, dok studiji, producenti i scenaristi, koji su gotovo svi Židovi, pružaju program u kojem ne-Židovi plešu na židovske melodije. U stvari, pet posto manjine je steklo kontrolu nad svakim aspektom američkog života.

Duboko otuđenje

To nesvjesno stanje uzrokuje da američki radnik i srednja klasa postaju malodušni, zbog dubokog osjećaja otuđenosti, silnog osjećaja gubitka. On zna da to nije njegova umjetnost, to nije njegova kultura, to nije njegova religija i to više nije njegova zemlja, jer je stranac uzeo svaki dio njegovog života. Kao rezultat toga, američki radnik i član srednje klase gubi svoju moć koncentracije, on više ništa ne može zamisliti, zbog toga što su njegovo obrazovanje, njegova kultura i njegova vlada sve u rukama stranca i zbog toga što ne može smisliti kako da riješi probleme, on gubi odlučnost da djeluje, tone u beznadne stavove cjeloživotnog mentalnog ropstva koji mu je nametnuo parazit.

Intenzivna patnja

No, iako je američki radnik ili član srednje klase izgubio svoju moć za razmišljanje i djelovanje prema svojoj volji, on je još uvijek ljudsko biće, on može osjećati. Dakle, on podnosi strašnu mentalnu patnju, jer sve je odsječeno iz njegovog života, osim zadatka da radi kako bi hranio židovskog parazita. Premda sam ja prošao kroz ovu patnju, ne mogu se smiriti jer znam što ova patnja čini američkom narodu. Ja ne osjećam tu patnju zbog radosti mog života u umjetnosti i radosti mog života s Kristom, i, znajući za te radosti, ne trebam Ameriku, a još manje trebam židovsku Ameriku. Ali Amerika je kreacija Boga i kao takva ne smije biti prepuštena židovskim parazitima, patnja ne-židovskog domaćina mora biti olakšana.

Zadatak pred nama

Iako živim u radosti i miru, znam da Amerika mora biti vraćena Kristu. Želio bih ju osloboditi njenog ropstva Sotoni, u metafizičkom smislu, te iz

njenog ropstva Židovima, u biološkom smislu. Iako sam bio oslobođen patnje kroz spoznaju Krista, znam što patnja čini mom narodu, koji je potpuno opljačkan i koji je bio preobraćen u bezumne robote koji mehanički obavljaju poslove prema uputama koje su u njih programiranjem ugradili Židovi, a koji na svako pitanje odgovaraju židovskim odgovorom.

Zamjeram činjenicu da su moja nacija i moj narod pretvoreni u zemlju Pavlovih automatiziranih pasa, a ja sam odlučio vidjeti kako još jednom postaju muškarci, jer oni su odsječeni od života njihove nacije od strane židovskog parazita, njihovi životi su prazni i besmisleni.

Nema heroja

Jedan od problema Pavlovog automatiziranja je da više nemamo heroja. Sad, nacija ne može rasti u zdravlju bez heroja. Kroz proteklih pedeset godina, naši heroji bili su sintetički proizvod židovskog liberalizma, oni Amerikanci koji su uspješno iskorištavali svoj narod za dobrobit Židova i koji su ubrzali mongrelizaciju američkog naroda. Ti sintetički heroji načinjeni su od plastike, oni nemaju nikakve ljudske kvalitete. Tipični sintetski heroj je Hubert Humprey, potpredsjednik SAD-a, kojeg svatko može pretvoriti u bilo kakav oblik, poput gumene lutke, jer on nema koštane strukture. On je prihvatio svaku ulogu shabez goj-a i on nema kulture niti ciljeva, osim onih koje su u njega usadili židovski programeri.

Mullinsov izvještaj

Godine 1957., uznemireni izdavanjem izvještaja poznatog kao Gaitherov izvještaj, koji je inzistirao da svaki dio života shabez goj-a i židovskog liberalizma mora biti pojačan u Americi, neki od mojih suradnika pozvali su me da napravim formalni odgovor. Kako se ovaj zahtjev povezuje s nekim projektima na kojima sam sudjelovao, bio sam u stanju izraditi oštri odgovor u nekoliko tjedana. Ovo izvješće ovdje je izneseno točno onako kako je objavljeno u kolovozu 1957., od strane M&N Associates, u Chicagu, Illinois:

(Zbog javne uzbune oko Githerovog izvještaja, koji priznaje da SAD ubrzano postaje drugorazredna sila, ali usuđuje se ne priznati zašto je to neizbježno, M&N Associates odlučili su objaviti povjerljivi Mullinsov izvještaj, pripremljen u kolovozu 1957. za skupinu američkih industrijalaca. Ovaj izvještaj objavljujemo kao javna služba nepristrane istraživačke organizacije. Ono je već postalo povijest.)

DO 1980., SAD ĆE ZAUZIMATI ISTI POLOŽAJ U MEĐUNARODNIM POSLOVIMA KAO I ŠTO ZAUZIMA INDIJA DANAS. SAD će tada biti prenapučena,

osiromašena zemlja sa životnim standardom 50 posto nižim od razine 1957.

Prema tome, nema potrebe i mala je mogućnost da Rusija vodi rat protiv SAD-a. Brzo smanjivanje SAD-a kao globalne sile omogućit će Rusiji da pretvori američke kontinente u komunističke satelite do 1980., ako ona tako odabere, no to je mala vjerojatnost. Iz geopolitičkih razloga, kontinenti Sjeverne i Južne Amerike biti će od male praktične koristi za Rusiju. Njena europska i azijska politika ostat će na prvom mjestu za njenu nacionalnu sigurnost, ali američki kontinenti bit će manjeg geopolitičkog značaja od Afrike.

Zbog ove perspektive, Rockefellerov izvještaj i drugi zahtjevi vlade za povećanjem novca za „obranu“ mogu se pravilno ocijeniti kao posljednji pokušaji da se ojača umjetan i proklet napredak. Kako je došlo do toga da su SAD, koje su 1945. bez izazova stajale kao vrhovna svjetska sila, mogle pasti tako brzo? Da bi se to razumjelo, potreban je kratki pregled povijesti nacije. Zemlju su naseljavali odvažni, energični sjeverni Europljani koji su bili spremni riskirati svoje živote u divljini kako bi posjedovali svoje domove i zemlju. Bila je potrebna jeftina radna snaga, no Indijanci su odbili postati robovima, zato su bili ubijeni ili su stavljeni u rezervate. Stanovnici Nove Engleske uvozili su crnce, ali pokazalo se da su manje produktivni od troškova njihovog uzdržavanja, stoga su prodani vlasnicima južnjačkih plantaža, gdje im je klima više odgovarala, a vlasnici imali manje zahtjeve. Čak i uz to, njihov uvoz ubrzo je postao isprekidan i nepraktičan.

U međuvremenu, izvorni sjevernoeuropski doseljenici napredovali su i povećali svoj broj. Uz dovoljan prostor i obilje prirodnih resursa, oni su se ubrzo razvili u vrlo vješte i produktivne ljude koje je svijet ikada vidio. Novi izumi izlijevali su se iz njih, a oni su uživali najveći napredak u povijesti čovječanstva.

Uzastopni valovi jeftine radne snage dolazili su iz Europe. Znatno veliki val iz Irske dao je mnoge poželjne građane, ali nakon 1860. mnogo manje doseljenika došlo je iz sjeverne Europe. Većina ih je došla iz središnje i južne Europe, uz nešto Azijata. Rame uz rame sa sjevernoeuropskim naseljenicima živjele su rastuće obitelji tamnoputih građana. Ograničenog broja u svojim zemljama zbog slabe produktivnosti, ovdje su se razmnožavali u mnogo većem broju zbog veće produktivnosti svojih domaćina.

Usprkos činjenici da su ovi tamnoputi građani ovdje uživali viši životni standard, zahvaljujući superiornoj tehnologiji sjevernih Europljana, oni nisu osjećali zahvalnost. Umjesto toga, oni su bili prožeti mržnjom i zavidjeli su sjevernim Europljanima, od kojih su mnogi skupili velika bogatstva i živjeli kao prinčevi. Do 1900., tamnoputi američki građani oformili su glasački blok kako bi se borili protiv političkog vodstva sjevernih Europljana. Odmah se formirao duboki rasni raskol koje je prokleo mladu republiku na samom vrhuncu njegova obećanja. Sjeverni Europljani uskoro su usmjerili svoju snagu u Republikansku

stranku, dok su tamnoputi građani postali Demokrati, stranka koja je također zastupala bijele južnjake kao posljedica rata između država. Ovaj čudni savez postigao je svoju prvu veliku političku pobjedu 1912. s izborom Woodrowa Wilsona, zavedenog idealistu koji je pozdravio rusku komunističku revoluciju 1917. kao „pobjedu demokracije nad silama despotizma." Wilson je nametnuo naciji samoubilačku vanjsku politiku uzrokovanu rasnim raskolom njegovog naroda. Ova politika usmjerena na završetak svih rasnih nepravdi, okajala je grijehe britanskog imperijalizma, ukorila francuski imperijalizam, zaustavila njemački imperijalizam i postavila svjetski protektorat za obojene ljude.

Sjevernoeuropski Amerikanci nisu imali pojma koja je bila namjera ove politike i bili su previše zauzeti i previše napredni da bi brinuli. Nacija je stekla bogatstvo i moć ušavši u Prvi svjetski rat. Nekoliko godina kasnije, Pad burze 1929. izbrisao je sva bogatstva i imovinu više od polovice sjevernoeuropskih Amerikanaca. Pozornica je bila postavljena za režim Roosvelta, koji je uspostavio vladavinu tamnoputih građana nad osiromašenim i potištenim bijelim Amerikancima, pravilo koje su nastavili Truman i Eisenhower svojim direkcijama.

Naš ulazak u Drugi svjetski rat bio je s namjerom da se zaustavi „rasistička" Njemačka, kao da svaka skupina u svijetu nije bila „rasistička" i zainteresirana samo za svoje vlastito uvećanje. Godine 1945., pobjedničke SAD ponovno su potvrdile svoju ulogu kao zaštitnice obojenog svijeta. No, sovjetska Rusija također je tvrdila da je zaštitnica obojenog svijeta i naglasila kako se bijeli Amerikanci odbijaju vjenčati s tamnoputim građanima. Većina bijelih Amerikanaca održala je homogene zajednice, škole, klubove i mjesta vjerskih obreda, kao što su to učinile i sve druge skupine u SAD-u. Međutim, nasljednici Roosveltovog režima proglasili su protuzakonitim odvajanje bijelih Amerikanaca, iako je svim drugim skupinama bilo dozvoljeno da to učine bez ograničenja od strane vlade. Sad je vlada počela provoditi politiku rasnog miješanja, iako niti jedna druga nacija na svijetu, a posebno sovjetska Rusija, nije slijedila takvu politiku. Uglavnom kroz Vrhovni sud, instrument kojim se upravlja ovlastima uzurpiranim iz Kongresa, bijeli Amerikanci bili su lišeni svojih privatnih institucija i prisiljeni na rasnu integraciju u školama i stambenim četvrtima. Mješoviti brak postao je neizbježan, posebno zbog poplave propagande „integracije."

Sve vjerske skupine u SAD-u proglasile su vjerskom dužnosti rasno udruživanje, iako nitko od njihovih vođa nije mogao citirati niti jedno načelo dogme koje je to zahtijevalo. Bijela djeca podučavana su u školama i crkvama da je njihova dužnost sklopiti brak s tamnoputim građanima, a novine, radio i televizija te filmovi vršili su pritisak mongrelizacijskom kampanjom. Vlada je nastavila s pravnim akcijama protiv posljednjih privatnosti bijelih građana, iako nikakve akcije nisu poduzimane protiv crnaca, Židova ili drugih grupnih

institucija. Ipak u istom trenutku kada su bijeli Amerikanci bili prisiljeni na miješane brakove, zahtjevi za njihovim tehničkim vještinama bili su veći no ikad! Vođene projektile razvijali su uvezeni njemački znanstvenici jer su osiromašeni bijeli Amerikanci radili kao fizički radnici, onemogućeni obrazovati svoju djecu u tehničkim školama. No, nedostatak inženjera postavljen je na činjenicu da nismo iskoristili naše izvrsne crnačke talente; narod koji je čučao u prašnjavoj džungli 20 000 godina bez i najmanjeg napretka u svojim uvjetima, sada je proglašen zakonskim nasljednicima američke tehnologije! Naša sveučilišta bila su preplavljena obojenim studentima, njihova poduka plaćena je državnim potporama te „rasističkim“ fondacijama samo za obojene. Bijeli Amerikanci koji su mogli spasiti našu padajuću tehnologiju nastavili su kao fizički radnici.

Sve to bilo je neizbježno. Amerikanac sjevernoeuropskog porijekla, iako svjestan da posjeduje vrhunske vještine, nije imao lošu volju prema tamnoputim građanima. No, obojeni čovjek nije gledao bijelca bez mržnje prema njemu, jer bijelo lice podsjećalo je obojenog čovjeka da je taman. Ili je obojeni čovjek trebao postati svjetliji ili bijelac mora postati tamniji. Niti jedan drugi lijek ne bi ga smirio. Svatko tko je vidio reklame za „izbjeljivače kože“ u crnačkim novinama, zna kakve osnove predstavlja ta akcija među tamnoputim ljudima. Ključni crnački glas uzrokovao je da bijelac postane pravno izbačen iz postojanja u naciji koju je on stvorio, a Vrhovni sud proglasio je: „Svi Amerikanci su crnci!“ M&N Associates ne daje komentar o pravednosti ili nepravednosti tog razvoja. Mi ocjenjujemo samo činjenice. Neizbježan rezultat bio je da je, uništavanjem bjelačke američke težnje da se očuva kao manifestacija božje volje te prisiljavajući ga da se miješa s obojenima, nacija bila osuđena da ode putem ostalih velikih svjetskih sila, Indije, Egipta, Grčke i Rima, čije je bijelo vodstvo nestalo u mješovitim brakovima s tamnoputim narodima.

Odlazak velike nacije sa svjetske povijesne pozornice niti je povod za tugu niti za radost. To je jednostavno povijesni događaj. Proces je bio pritisnut da bude puno brži u SAD-u zbog ritma modernog života i ogromnog pritiska iza volje tamnoputog naroda da se miješa s bijelcima. U isto vrijeme, bijele menadžerske elite sovjetske Rusije, ne pokazujući namjeru miješanja s tamnoputim ljudima, nastavili su se specijalizirati. Selektivni uzgoj postao je državna politika, a Rusija si je tako osigurala budućnost, budućnost za koju je odavno poznato da pripada onom narodu koji bi mogao proizvesti najviši oblik tehnološke elite.

U ovoj zadnjoj fazi, M&N Associates je upitan ta utvrdi da li bi obojeni građani mogli biti suzdržani u njihovoj agresiji prema bijelim Amerikancima. Odgovor je ne. Oni nikada neće biti zadovoljni svojim višim životnim standardom jer on ne može nadoknaditi njihove stalne podsjetnike na to da su inferiorni. Još jednom, pametniji bijelci će emigrirati, ovaj puta u Australiju i Novi Zeland. U najboljem slučaju SAD bi mogle postati neka vrsta Britanske Gvajane, obojene

kolonije bijele Kanade, čiji dolar već sad vrijedi više od našeg.

Prekasno je za sjevernoeuropski soj, manjinu od 50 milijuna da ponovno uspostavi vodstvo nad 120 milijuna miješane krvi. Obojene se ne može privući na domoljubnim temeljima, jer oni nikada neće poznavati nacionalne osjećaje, već imaju samo rasu. Jedino ljudi sposobni braniti svoju zemlju mogu poznavati domoljublje. Tipičan primjer bio je savjet A. Philipa Randolpha da crnci odbiju služiti u vojsci SAD-a. M&N Associates ne vjeruju da bjelački pokret može steći vlast. U SAD-u ne postoji više bijelo tržište, bilo komercijalno ili političko. U najboljem slučaju bijelci bi se mogli ponovno odvojiti kao bijela južnjačka republika, ostavljajući mulatski sjever da ide svojim putem, no rezultat bi bio isti, nestanak SAD-a kao svjetske sile. Naši mulatski praunuci mirno će gledati propadanje nacije koju su naslijedili, dok ostatak svijeta, uključujući sovjetsku Rusiju, neće više obraćati pažnju na nas više nego što danas daju govorkanjima mulatskim naseljenicima Indije. Svijet je stvaran.

Predznanost

Kada je prije više od jednog desetljeća sastavljeno ovo izvješće, rekao sam da je to već povijest. Od tada, američka pozicija pogoršala se prema točnim riječima koje sam naveo. Rekao sam da nema bjelačkog tržišta, a svaki američki političar otad je to potvrdio. Samo sam na jednom mjestu pogriješio; nisam uspio dopustiti moguće poboljšavanje Amerike kroz upoznavanje Krista, jer u to vrijeme nisam tako daleko napredovao, nisam predvidio ovu jedinu mogućnost poboljšanja Amerike.

Neki od sponzora ovog izvješća osjetili su da je ono nepotrebno pesimistično. Da, kroz manje od jednog desetljeća, mnogi od naših velikih gradova, uključujući i glavni grad nacije, leže u pepelu, dok smo mi ušli u ekonomsku krizu za koju se čini da nema rješenja. Dakle, čak i Mullinsov izvještaj nije predvidio nacionalni bankrot prema pozadini spaljenih i opljačkanih gradova, u manje od deset godina! Tko se usudi biti dovoljno pesimističan za slijedećih deset godina?

Dopustite da rekapituliramo kako je došlo do svega ovog. Godine 1945., SAD su stajale same kao vrhovna vojna moć u svijetu, jedina industrijska nacija čije tvornice nisu bile uništene Drugim svjetskim ratom. Vojno i ekonomski, Amerika je bila gospodar svijeta i svijet je čekao na našu zapovijed. Trebali smo samo dići ruku i naša zapovijed bila bi izvršena. Engleska, Francuska, Italija, Rusija i Njemačka te u Aziji Japan, leže u ruševinama, njihove tvornice su hrpe ruševina.

Paralizirani parazitima

No, mi nismo dali zapovijed. Zašto? Zbog toga što su paraziti i njihovi shabez goj-ski bijednici imali samo jednu želju, obnoviti komunističku Rusiju. Dean Acheson predložio je da se ogromni zajmovi daju Rusiji, kroz njegovu odvjetničku tvrtku, Covington and Burling, koji je tako vješto zastupao devet komunističkih nacija u našem federalnom koritu. Američka poslijeratna ekonomija bila je osakaćena od strane komunističkih Židova poput Davida Nilesa, zloglasnog homoseksulaca koji se hvalio da Harry Truman nikada nije donio odluku bez da je njega konzultirao, a čija sestra radi u izraelskoj obavještajnoj službi u Tel Avivu, dok je druga sestra na visokoj poziciji u sovjetskoj obavještajnoj službi u Moskvi. Harry Dexter White, litvanski Židov i dugogodišnji komunistički agent, također je nadgledao Trumanove odluke dok je bio predsjednik SAD-a.

Na vrhu ove gomile crva izmigoljio je glavni parazit, Bernard Baruch, okretni židovski špekulant koji je zarađivao najmanje milijun dolara na dan zbog prethodnog znanja o vladinim odlukama koje su utjecale na tržište dionica. Nije ni čudo da je Harry Truman nazivao Bernarda Barucha „najvećim živućim Amerikancem!“ Ovaj glavni parazit povlačio je konce hordi povlaštenih političkih jadnika i skupljao senatore SAD-a, kao što je obični čovjek možda imao kavez hrčaka. Javno se hvalio da je u svom džepu imao senatore poput Harrya Byrda, Jamesa Byrnesa, Harrya Trumana i mnoge druge.

Osakaćena ekonomija

Tako su američku pretvorbu u mirnodopsko gospodarstvo držali ti Židovi, kako bi dali Rusiji dragocjeno vrijeme da obnove svoje razbijeno gospodarstvo. Ne samo da su SAD bile paralizirane židovskim „ekonomskim projektantima,“ čija je jedina namjera bila ugasiti uspon napredne ekonomije, već su također i komunisti pronašli idealan instrument s kojim su oslabili Ameriku iznutra, planirani rasni rat. S rasnim ratom i paraliziranom ekonomijom u Americi, komunisti su kupili vrijeme, dragocjeno desetljeće, vrijeme za Rusiju da izgradi atomsku bombu, uz pomoć Rosenberga i velike horde židovskih špijuna, dok su drugi agenti bacali negroidne mase na barikade u nepromišljeni i destruktivni rasni rat. Tako je vlada SAD-a praktički prestala s radom, dok je „spontani“ i pomno uvježbani „zahtjev“ crnačkog naroda za njihova „građanska prava“ preuzeo primat nad svim ostalim u Washingtonu. Shabez goj bijednici skočili su u svađama na stranu crnaca, precizno cvileći na svaku zapovijed židovskih parazita, a njihove šape mlatile su zrakom dok su slinili za svojim komadom odreska, kadgod bi

Židovi pozvali na „građanska prava“ ili „mir.“

Vrhovni sud

Kao vrhovno svećenstvo shabez goj-skih bijednika, Vrhovni sud dao je službeni status svakom zahtjevu komunistički inspirirane rulje 1954., kada je odlučeno da sve škole moraju biti integrirane. Niti jedna druga odluka Vrhovnog suda nikada nije gurnula naciju u takav kaos. Amerikanci su stajali zaprepašteni dok su američki vojnici marširali u američkim gradovima, ubadajući bajunetima i pucajući u bijele građane koji su pokušali tražiti svoja prava. No, desetljeće kasnije, kada smo vidjeli da američki vojnici ponovno marširaju u američkim gradovima, to je bilo zato da štite crnačke bande koje su pljačkale i palile nekažnjeno!

Tamo, 1945., kao što smo spomenuli, SAD su stajale najistaknutije u svijetu, kao novi Rim. No, 1955., Rusija je bila na dobrom putu da ponovno uspostavi sebe kao svjetsku silu, dok su SAD bile slabije nego 1945.! A 1965., njihalo je već bilo na strani Rusije, jer u tom desetljeću, sovjetski agenti uspješno su proveli cjeloviti rasni rat u SAD-u, a također su uspjeli natjerati američke vojnike na beskrajni holokaust u azijskom ratu. Uhvaćene u ratu čovjek na čovjeka s azijskim milijardama, SAD bi polako krvarile do smrti dok bi Rusija svakodnevno jačala, bez gubitka ljudi. A Rusija, kod kuće, bila je mirna, dok su SAD odvučene u rasni rat, vlada je paralizirana, obrazovni sustav je paraliziran i američki narod nije imao niti jednog predstavnika koji bi branio njihove interese.

Ološ zemlje

Židovsko zlato kupilo je najjadniji skup prosjaka i lopova koji su ikad zarazili naš glavni grad, ljude koji su se, dok daju milijarde Židovima, prodali za sitniš od nekoliko tisuća dolara! Naši senatori i predstavnici nisu čak niti pitali za cijenu zdravih crnih robova prije Građanskog rata. Još jednom, Židovi su kupili još jedan narod sa svojim novcem. Mullinsov izvještaj, navodeći godinu 1980. kao vrijeme kada će SAD biti sveden na status druge Indije, pogriješio je za deset godina. Sada se čini da je točnija godina 1970.

Kraj puta?

Geopolitičari su godinama govorili da Amerika juri prema dolje. Sve što je naša nacija postigla bilo je učinjeno na račun ogromnih izlijeva energije i instinktivne inteligencije. Također je bilo mnogo domaće pohlepe i okrutnosti, nemilosrdnog podvaljivanja imigrantskih radnika, masovnih

pokolja u Građanskom ratu i sustavnog uništavanja jedine rodne američke kulture, grčkog preporoda gospodskog staleža Juga. Ovo su mračna poglavlja u američkoj povijesti. No, postoje također i svijetle stranice, kada je Amerika živjela po svim svojim obećanjima slobode i njezine ponude nade bolesnoj i truloj europskoj civilizaciji, koja je polako nestajala zbog ekscesa protiv nje od strane židovskih parazita. A sada je red na Americi da šepa na rubu ponora, dok njeno gospodarstvo tetura od nasrtaja revolucionarnih rulja kod kuće te bezumnih židovskih avanturista u inozemstvu. No, još uvijek postoje znanstvenici koji su plamen novog puta za svijet, možda jedan posto nacije i dalje ostaje konstruktivan unatoč ovim katastrofama.

Godine 1957., nisam mogao predvidjeti spaljivanje američkih gradova dok su policija i članovi Nacionalne garde stajali, pod naredbama da „pokažu svu moguću ljubaznost prema prosvjednicima." Nisam mogao predvidjeti da će Židov, kojemu je tri puta odbijena sigurnosna propusnica, odvesti ogroman broj američkih vojnika u Vijetnam kako bi sabotirali našu nacionalnu ekonomiju, napor koji se propagirao kao nastojanje da se „zaustavi komunizam" dok je CIA planirala smaknuće nacionalnog anti-komunističkog vođe, Ngo Diema. Nije čudo da je njegova udovica rekla televizijskim novinarima, „S Amerikom kao prijateljem, ne trebaju ti neprijatelji."

Hoće li se komunisti zaustaviti?

Tristo milijardi dolara za napore da se zaustavi komunizam u Vijetnamu bili bi uvjerljiviji da ih nisu inaugurirali isti predani cjeloživotni marksisti u Državnom uredu koji su sabotirali vladu Chiang Kai-Sheka i predali Kinu komunistima. Možemo li zaista vjerovati da su ove izdajice, koji su poklonili komunističkom svijetu dar od šesto milijuna ljudi, bile sada spremne učiniti sav mogući napor da spase nekoliko Vijetnamaca od iste sudbine? Svoje lice pokazali su kada su odbili ponudu Chiang Kai-Sheka za slanje trupa u Vijetnam, baš kao što su odbili njegovu ponudu za slanje vojnika u Koreju, jer su se planeri Državnog ureda morali držati svog plana za pokazivanje Aziji da su „bijeli imperijalisti" ti koji sprječavaju Vijetnamce da u miru podignu komunističku državu. Da su Azijati poslani da se bore protiv komunizma, marksisti u Washingtonu izgubili bi važno načelo u svom programu da unište naš narod.

U međuvremenu, kod kuće, dok je ukupan iznos nacionalnog proizvoda dosegao nove rekorde, (prvenstveno zbog podivljale inflacije), marksisti su nastavili svoju luđačku pljačku SAD-ove riznice. Tipično je bilo osnivanje više od jedne stotine „misaonih tvornica" u koje su židovski paraziti odvukli velike plaće za sjedenje i izmišljanje novih načina kako iskoristiti ne-židovskog domaćina. Tako nalazimo Hudson Institute, Hrmana Kahna, izloženom u

Nation-u, 13. svibnja 1968., kako je pregledan od strane General Accountig Office-a, a njegov milijun dolara vrijedan jednogodišnji ugovor dokazao je da nije proizveo ništa vrijedno. *General Accounting Office* okarakterizirao je rad Hudson Institute-a kao „površne“ i „bezvrijedne ideje.“ *Nation* je istaknuo da „gotovo nema evidencije koja bi se mogla naći u Hudson Institute-u ili u General Accounting Office-u, koja bi nam pokazala koliko novaca je potrošeno za napredak programa,“ kao što je uobičajeni postupak u poslovanju.

Otkrili smo da postoji još stotine sličnih problema u ovoj zemlji, ogranci Rand Institute-a, koji u prosjeku troši 50 000 dolara godišnje po jednom čovjeku. To je plaća od tisuću dolara tjedno za Židova koji sjedi u uredu pušeći cigaru, tip osobe inspiriran Mortimer Adlerovom dobiti od dvadeset milijuna dolara iz Fordove zaklade za „studij filozofije,“ s uobičajeno bezvrijednim ponavljanjem površnih ideja kao jedinog opipljivog rezultata. Ovi novci dolaze iz zaklada oslobođenih poreza ili iz državnih agencija, prvenstveno Odjela za obranu, a nikada niti riječi kritike od naših senatora ili zastupnika, koji se ne usude kritizirati ovu metodu židovskog parazitskog iskorištavanja ne-židovskog domaćina.

Ruševni efekt

Ubrzano propadanje Amerike s pozicije moći na rang drugorazrednog moćnika, kod kuće uništavane neredima i bankrotom, je klasični primjer učinka koji židovski parazit ima na ne-židovskog domaćina. Pišući u *Washington Post*-u na 5. travnja 1968., Drew Pearson izložio je Walta Rostowa kao čovjeka koji je u velikoj mjeri vodio trupe u Vijetnamu. Rostow je Židov čiji je otac zakleti socijalist, a Rostow sam, nakon što mu je odbijena sigurnosna provjera tri puta, postavljen je na dužnost nacionalne sigurnosti! Čovjek koji mu je odbio sigurnosnu provjeru zbog njegove pozadine je lojalni Amerikanac imenom Otto Otepka, koji je otada pod stalnim progonom. Dosjei u Državnom uredu su uništeni, svjedoci su podmićeni a počinjeno je krivokletstvo kako bi se spriječilo da Rostow postane još jedan Dreyfus, Židov koji je stekao pristup vrhu nacionalnog vijeća sigurnosti i koji je danas odbijen zbog svoje prošlosti.

Kasnije, kao direktor naše nacionalne sigurnosti, Walt Rostow i mala skupina visoko pozicioniranih Židova okupila se rano jednog jutra u Pentagonu kako bi bodrili izraelski doušnički napad na svoje susjede i nazdravljali međusobno dok su izraelski avioni masakrirali američke pomorce na brodu *USS Liberty* u neutralnim vodama!

Planiranje nereda

Neredi koji su uništili američke gradove za tri godine i ostavili čitave dijelove u ruševinama, nevjerojatno su slični uništenju koje su židovski upravljani bombarderi imali prilikom posjeta gradovima Njemačke i Francuske prije nekoliko godina, a imali su svoju početnu inspiraciju u pisanjima malog crnog štrebera u brošuri pod nazivom „Slijedeći put vatra." To je objavljeno u kućnom izdanju židovskih parazita, *New Yorker Magazine*-u, a kasnije je izdano kao knjiga. U tom radu, James Baldwin je obećao da će crnci do temelja spaliti američke gradove. Baldwin je odavno poznat kao trenirani ljubimac židovskih parazita, a dva desetljeća je živio na liberalnim priljevima koji su mu dolazili iz raznih zaklada oslobođenih poreza. Neke subvencije su mu dane u zamjenu za njegove usluge, druge su mu dane kako bi se ohrabrile njegove revolucionarne aktivnosti, ali za niti jednu od tih nagrada ne može se reći da su bile iskreno uvažavanje njegova slabog književnog talenta. Otkako su započeli požari, on je mudro ostao u Parizu, družeći se na seriji gay zabava na Lijevoj obali dok su američke gradove uništavale crnačke rulje koje su ga smatrali svojim inspiratorom. U svojim intervjuima, koji su uvijek vidljivo prezentirani u New York Times-u, on se poziva na Sjedinjene Države kao „Četvrti Reich," što je moderna šala među parazitima.

Komunistički utjecaj

Ako je James Baldwin dao intelektualni poticaj neredima, stvarno planiranje istih učinili su kineski komunisti. Unutarnja priča o paležu Washingtona je takva da su kineski komunisti osmislili plan prema kojem bi Washington postao „slobodan grad," odvojen od Sjedinjenih Država i pod upravom Komisije Crne Moći. Komisija bi zatim naplatila Sjedinjenim Državama rentu od deset milijuna dolara godišnje za Capitol, Bijelu kuću i druge vladine zgrade. Kada je gradonačelnik Walter Washington prišao predsjedniku Lyndonu Johnsonu s ovim planom, on je rekao da to ne dolazi u obzir. Nekoliko dana kasnije, grad Washington bio je u plamenu. Pozornica je bila postavljena tri dana ranije, na sastanku komunističke ćelije na kojoj su vođe partije odlučile o smrti dr. Martina Luthera Kinga. Sjeverno-vijetnamski profesionalac, Nuy Ti Ganh, unajmljen je za posao, dok je američki „Oswald" ili patka, kakvo je njegovo usvojeno ime u američkom jeziku, ubijen i njegovo tijelo zakopano je iste noći.

Na tom sastanku Komunističke partije, jedan od urotnika, član osoblja gradonačelnika Washingtona, spomenuo je da je „naš duhovni brat, Walter Washington" zagarantirao sigurnost pljačkaša i piromana tijekom predstojećeg spaljivanja Washingtona. Niti jedan metak ne smije biti ispaljen

prema njima – to je bila obveza. Obećanje je održano. Tijekom tri dana pljačke i paleži Washingtona, niti jedan sudionik nereda nije ozlijeđen od strane tisuća pripadnika policije ili vojnika koji su stajali pod naređenjem da ne smiju pucati.

Gradonačelnik Washington izjavio je, na početku nereda, da će svaki policajac koji puca na izgrednike biti optužen za ubojstvo. Grozničavo se borio protiv dovođenja Nacionalne garde, a to je dopušteno tek nakon izvlačenja nevjerojatne predanosti od zapovjednika Nacionalne garde, da će njegove trupe imati prazna oružja i da će im biti dopušteno da ih napune i pucaju samo nakon dobivanja pismenog odobrenja od višeg časnika! Ovo je najsmješnije naređenje ikad izdano postrojbama koje idu u borbenu situaciju! Ovi uvjeti su zatim pročitani na televizijskim postajama WTOP i WTTG u Washingtonu, tako da bi izgrednici mogli znati da mogu pljačkati i paliti bez da će biti pucano na njih.

Masovno uništenje

Na vrhuncu paleži u petak navečer, nakon što su komunisti ubili dr. Martina Luthera Kinga prema planu, predsjednik Lyndon Johnson pozvao je gradonačelnika Washingtona i molio ga da dopusti da se Nacionalna garda umiješa. Gradonačelnik Washington kratko je odbio i obrušio se na njega, tako je velika bahatost bila u crnačkom vođi.

Slijedećeg popodneva, kada je veći dio Washingtona bio u plamenu, gradonačelnik Washington dopustio je da uđe Nacionalna garda samo kako bi zaštitili pljačkaše, jer neki članovi gradske policije Washingtona, koji su bili ustrijeljeni ili palicama premlaćeni od strane izgrednika, prijetili su da će uzvratiti. Trgovci su pozdravili dolazak Nacionalne garde, jer su pretpostavili da to znači zaustavljanje pljačkanja i paleži. Bili su zapanjeni kada su vidjeli da vojnici stoje dok crnci voze Cadilace iz Newarka i Philadelphie do njihovih trgovina, u njih stavljaju televizore, najskuplju odjeću i drugi plijen, a zatim se mirno udaljavaju, dok vojnici nisu ništa učinili da ih zaustave. Nakon što su trgovine opljačkane, požari su podmetnuti, a vojnici opet nisu ništa učinili. [3]

3 *The Washington Post*, 14. srpnja 1968., istaknuo je vladinu istragu koja je ustanovila da su crnci bili nagovoreni da pale trgovine jer su im kineski komunisti obećali da jednom kada židovski trgovci budu uništeni, vladina pomoć bi omogućila crncima da otvore svoje poslove na njihovim mjestima, a da će se Židovi bojati vratiti.

Garancija sigurnosti

U 15:15 subotnjeg popodneva, gradonačelnik Washington pročitao je upute Nacionalnoj gardi na televizijskim postajama WTOP i WTTG. Uvjeravao je pljačkaše da „1. Vojnici nose prazna oružja i da će im biti dopušteno da ih napune i pucaju samo uz pismeno odobrenje od višeg časnika, 2. da je policiji i vojnicima naređeno da pokažu najveću moguću ljubaznost prema pljačkašima." S ovim ohrabrenjem, izgrednici su pojačali svoju aktivnost, a neredi su se proširili na Baltimore, gdje su na snazi bili isti uvjeti. Naputci gradonačelnika Washingtona rezultirali su još jednom divljom noći pljačkanja i paleži. Do temelja je spaljeno 558 zgrada u Washingtonu, nakon što su opljačkane, a šteta ukradene robe iznosila je 80 milijuna dolara, dok je šteta od požara iznosila 10 milijuna dolara. Kako je jedan izgrednik objasnio, kada su ga intervjuirali na televiziji dok je kamerman prikazivao njegove ruke sa stotinama dolara vrijednom odjećom, „Čovječe ovo je predivno" Ne mogu nas gnjaviti jer imamo duhovnog brata tamo gore!"

Pljačkanje prema planu

U jeku nereda, novinar WTTG-a Hal Walker, crnac kojemu je dopušteno da se slobodnije kreće po gradu tijekom nereda, intervjuirao je židovskog trgovca, Johna Hechingera, koji je bio predsjednik Vijeća grada Washingtona.

„Ne vidite li šablonu ovih nereda?" upitao je Walker.

„Oh, ne, to je nekritički," odgovorio je Hechinger.

„Ali nisu li samo određene vrste trgovina zapaljene?" nastavio je Walker.

„Ne," promrmljao je Hechinger, a intervju je iznenada prekinut.

Hal Walker referirao se na kartu koja je pripremljena prije nereda u Washingtonu, na kojoj je označena svaka židovska trgovina i koja je kopirana u tristo primjeraka te distribuirana po gradu u jutro prije nego što je ubijen Martin Luther King. Kineski komunisti su uvjerili vođe Crnačke moći da naprave ogromni anti-semitski ustanak protiv židovskih trgovaca koji su ih iskorištavali. Glavna meta paleža bilo je uništenje kreditnih zapisa, a taj cilj je postignut. Zatim su Hechinger i ostali židovski trgovci započeli ljutitu kampanju kako bi sakrili prirodu anti-semitskog ustanka. Jedan trgovac iz Washingtona, Irv Weinstein, odbio je sudjelovati u prikrivanju te je otvoreno obznanio da je palež Washingtona bio najveći anti-semitski ustanak bilo gdje u svijetu od kraja Drugog svjetskog rata. On je istaknuo da je jeziva Kristalna noć u Njemačkoj tijekom nacističkog režima 1938., u kojoj su opljačkane židovske trgovine, rezultirala samo s nekoliko tisuća dolara štete, dok je

ustanak u Washingtonu koštao Židove nekoliko stotina MILIJUNA dolara.

Peticije Sjedinjenim Državama

Protiv želja svojih kolega Židova, koji su očajno pokušavali prikriti priču, Irv Weinstein pokušao je podnijeti peticiju UN-u, optužujući gradonačelnika Washingtona i Gradsko vijeće za genocid, jer su ohrabrivali crnce da napadaju židovske trgovine i odbili su dati Židovima zaštitu gradske policije i Nacionalne garde.

Ambasador Arthur Goldberg, naš predstavnik u Ujedinjenim Narodima, odbio je prihvatiti peticiju te je uvjerio Irva Weinsteina da će vlada SAD-a vratiti svaki izgubljeni dolar židovskim trgovcima. Kada se vratio u Washington, Irva Weinsteina su posjetila dvojica vođa Crnačke Moći koji su mu rekli da ima još tri dana života. Nestao je bez traga 48 sati nakon toga i nije se više čulo za njega. U međuvremenu, druge židovske trgovce, koji su ponovno otvorili svoje trgovine u Washingtonu, svakodnevno su posjećivali vođe Crnačke Moći koji su im naplaćivali 10 posto od njihove dobiti kako bi mogli ostati u poslu, što je taktika koju su pokupili od mafije. Jedan židovski trgovac pićima koji ih je odbio, Ben Brown, bio je hladnokrvno ustrijeljen u svojoj trgovini, a gradonačelnik Washington odbio je trgovcima dati zaštitu. U međuvremenu, drugi crnci su svake večeri ubijali vozače autobusa, što je uzrokovalo da su vozači sporije vozili. Svrha ovih taktika, uništenje ekonomskog života grada i njegovog transportnog sustava, bila je planirana od strane kineskih komunista kako bi paralizirali mirovne pregovore u Vijetnamu. Oni su shvatili da bi mi s našim glavnim gradom u plamenu i s uništenim ekonomskim životom izgubili lice i bili bi nesposobni napraviti snažnu prezentaciju na mirovnim pregovorima u Parizu. Ubojstvo dr. Martina Luthera Kinga bilo je tempirano u tu svrhu.

U međuvremenu, otkriveno je da su agenti CIA-e također bili umiješani poticanje nereda u Washingtonu. Kada je njihova uloga otkrivena, službenici CIA-e izjavili su da su zapaljene zgrade slijedile točan plan autoceste kroz Washington, koji je bio poznat više od 20 godina, no koji se nije mogao provesti zbog troškova otkupa zgrada i njihovog rušenja. Sada kada su bile spaljene, autocesta se mogla izgraditi po razumnoj cijeni.

Program mongrelizacije

Neredi koji su opustošili američke gradove predstavljali su novi korak u programu mongrelizacije koji su židovski paraziti osmislili kako bi oslabili SAD i, ako se činilo da su Židovi poput Irva Weinsteina bili gubitnici u toj

novoj fazi, to je samo zato što su odbili gledati dugoročni program koji su za Ameriku osmislili kineski komunisti i njihovi poltroni, militanti Crnačke Moći.

Program je Americi nametnut tijekom Drugog svjetskog rata, kakda su ljudi živjeli pod prijekim sudom i morali su bez protivljenja prihvatiti svaki novi diktatorski dekret Federalne vlade. Na kraju rata, program kineskih komunista brzo je ubačen kako bi se proveo program prisilne mongrelizacije na tri fronta:

1. Prisilna integracija svih jedinica vojske, kako bi se spriječilo postojanje bilo kakve naoružane jedinice kao što je elitna bijela garda koja bi se borila protiv komunizma u državi.

2. Prisilna integracija u školama, kako bi se obrazovala djeca u njihovim najosjetljivijim godinama kako bi krotko prihvaćali vladine odredbe.

3. Prisilna integracija crkava, privatnih klubova i susjedstva, kako bi se spriječilo starije bijele Amerikance da se sastaju na mjestima kako bi raspravljali o mogućim reakcijama protiv aktivnosti židovskih parazita.

Oglasi osvete

Tijekom kampanje za prisilnu integraciju u sve jedinice Američke vojske, kineski komunisti otkrili su da postoji nedostatak crnaca u oružanim snagama te su počeli nagli program kako bi privukli više crnaca u vojsku. Jedan od tih pokušaja bio je i plakat koji je naširoko distribuiran u crnačkim kvartovima, istaknutim crnačkim kavanama i brijačnicama. Na plakatu stoji:

Crni mladići!

Jeste li žrtve rasnih predrasuda? Odbijaju li bijele djevojke izaći s vama van? Kao vojnik SAD-a, možete putovati u inozemstvo i biti stacionirani u domovinama naših saveznika, gdje će vas visoka plaća napraviti bogatima u očima naroda. Vaš novac vrijedi pet puta više od njihovog. Crni Amerikanci! Bijele djevojke Njemačke i Britanije željno iščekuju vaše zdrave osmjehe. PRIDRUŽITE SE VOJSCI SAD-a DANAS!

Ovaj plan došao je do naglog zaustavljanja kada su kopije plakata poslane u Europu, gdje je pokrenuta novinarska kampanja kako bi se zaustavilo planirano zavođenje bijelih Europljanki od strane crnih vojnika, što je omiljeni cilj komunista koji je nastao nedugo nakon Prvog svjetskog rata, kada su odredi crnih vojnika - Senegalaca iz francuske vojske bili stacionirani u Njemačkoj i dane su im naredbe da siluju što je moguće više njemačkih djevojaka.

Federalna vlada povukla je sve kopije plakata i uništila ih. Europske

novine ponudile su tisuću dolara za primjerak, ali niti jedan se nije pronašao.

Polagana paraliza

Istaknuta karakteristika židovskih parazitskih tehnika polagane paralize viših misaonih centara ne-židovskih masa je nastavak učinkovitosti starih metoda. židovski biološki nagon za uništenjem ne-židovske civilizacije kroz infiltraciju i kontrolu živčanih centara bio je centraliziran u tehnikama poticanja komunističkih revolucija u industrijaliziranim nacijama.

Godine 1948., održane su ulične demonstracije protiv politika u mnogim europskim zemljama, neredi koje policija nije mogla kontrolirati. Neke europske vlade pale su pod komunističkim jurišom 1848. Sada smo otkrili, stoljeće kasnije, da iste tehnike uličnih prosvjeda djeluju jednako dobro, jer prosvjedi su postali još agresivniji, a svaki odjel vlade je ispitivan i nategnut dok se ne preda.

Inicijalni poticaj za nerede dolazi od studenata koji su agitirani od svojih instruktora. Planovi su napravljeni, studenti su indoktrinirani od članova fakulteta i starijih „studenata." Na Berkeleyu, u Kaliforniji, otkriveno je da su organizatori studentskih nereda bili „studenti" u kasnim dvadesetim ili ranim tridesetim godinama, a mnogi od prosvjednika nisu bili uopće studenti, već osobe koje su zauzele položaje blizu kampa s namjerom da raspiruju nerede.

Uloga crkava

Crkve u SAD-u igraju vitalnu ulogu u pružanju „svetišta" za komunističke arhitekte, skupljajući novac za prosvjede i poslužujući obroke za izgrednike, koji su previše zauzeti svojim radom na planiranju remećenja reda da bi brinuli o tome kako će se hraniti. Predani marksistički organizatori, koji traže svaku slabost u zajednici sa svom vještinom iskusnih kirurga, odavno su prepoznali da crkve i ozračje pobožnosti pružaju idealnu krinku za njihove revolucionarne operacije. Infiltriranje u crkvene skupine nije nikakav problem, jer oni su već upropašteni razdorom oko teoloških pitanja, a administracija se sastoji od fakultetski obrazovanih osoba koje su bile temeljito indoktrinirane pomoću dokazanih shabez goj tehnika za kontroliranje ne-židovskih masa. Tako se komunisti infiltriraju u sjemeništa (Staljin je počeo svoje revolucionarne aktivnosti kao sjemeništarac), a uz pomoć drugih komunista, oni dolaze do zapovjednih položaja u svim vjerskim denominacijama.

Razotkrivena crkvena administracija

Rosemary Reuther, jedna od izrazitih nacionalnih katoličkih znanstvenika i predavača na Sveučilištu George Washington i Sveučilištu Howard, razotkrila je korijene ureda naše crkve u knjizi „The Church Against Itself" („Crkva protiv same sebe"), Herder and Herder, NY, 1967., str. 134.

„Prvi koncept crkvenog ureda je posuđen, ne iznenađujuće, od židovske sinagoge. Veliko vijeće, vijeće starješina koje upravlja svakom židovskom zajednicom, pružilo je prvi model za crkveni ured. Šablona je uspostavljena prvo u Jeruzalemu, gdje je u Pavlovo doba, uspjela u zamjeni originalne zajednice Isusovih sljedbenika i zamjeni prezbiterijanske strukture oblikovane prema jeruzalemskom velikom vijeću."

Tako nalazimo da je crkvena uprava, nedugo nakon što je Veliko vijeće zahtijevalo Kristovo razapinjanje, izbacila Isusove sljedbenike i usvojila je diktatorsku administraciju Njegovih ubojica. To je jedno od najnevjerojatnijih otkrića ikada obznanjenih o čudnoj ulozi crkava u poricanju Krista i pokušaja uništavanja njegovih sljedbenika! Pročitajte ga ponovno i ponovno, dok ne shvatite zašto crkve danas prihvaćaju svako načelo komunizma i odbacuju svako načelo Krista.

Dezorijentirane budale

Najvrjedniji članovi crkve koji promoviraju klasnu borbu su oni koji nisu uopće komunisti, već oni koji su dezorijentirane budale koje nisu sposobne prihvatiti Krista, koji su nezadovoljni svojim životom i koji žele isprovocirati kraj svijeta svim mogućim sredstvima.

Ono što najviše iznenađuje je nastavak lakovjernosti studenata na našim sveučilištima, koji su još uvijek očarani komunističkim „valom budućnosti" koji je zaglibio u ozračju 1948. Marksističko geganje s jednim te istim dosadnim setom koncepata s kojima su se suočili na početku industrijske revolucije. Komunizam nije došao s jednom novom idejom više od stoljeća, ali pokušava doseći svemirsko doba s teorijom koja je zastarjela, čak i kada je prvi put navedena od Karla Marxa!

Učenici su neinformirani

Naši učenici i studenti nikada nisu obaviješteni da su ideološki gospodari komunizma, Marx i Lenjin, bili ljudi koji su bili potpuno izvan dodira sa životom društava koja su ih stvorila. Oni su govorili o „pobuni seljaka" u doba kada su se seljaci selili u gradove kako bi uzeli poslove u

tvornicama, ali što bi onda Marx, koji je sjedio u prašnjavoj sobi Britanskog muzeja njišući se naprijed i nazad zbog hemoroida koji su ga mučili, znao o mijenjanju svijeta izvan okvira knjige, a što bi znao Lenjin o svijetu dok je provodio godine tiho čitajući u švicarskoj knjižnici, vodeći život umirovljenog prodavača osiguranja, sve dok se dvadeseto stoljeće nije uhvatilo za njih i povuklo ih nazad u Rusiju, gdje su postali dobrovoljni alat manijakalnog ubojice imenom Lev Bronstein, ili Trotsky? Ipak, danas američki profesori prezentiraju tu dvojicu intelektualnih zaostataka, kao dvojicu najoriginalnijih mislilaca svih vremena!

Učenici su prevareni

Jedan od razloga da su američki učenici i studenti tako skloni prihvatiti doktrine pobune je to da oni znaju da su opljačkani, da ne dobivaju obrazovanje kakvo bi trebali, zbog „izdaje službenika," koju je Julien Benda, francuski znanstvenik, razotkrio, a koja učenike priječi u dobivanju naobrazbe. Shabez goj profesori, odgovorni službenici, strpali su zastarjele filozofije Marxa i Freuda niz grla studenata kada su trebali dobiti obrazovanje svemirskog doba!

Sindrom MacLeish

Jedan od glavnih razloga za studentski bunt je sveprisutni MacLeish-ov sindrom s kojim se susreću na našim boljim sveučilištima, posebno u Ivy League školama.

MacLeish-ov sindrom ima dva čvrsta načela od kojih nikada ne odstupaju: „1. Sva kultura mora biti predstavljena kao da ima židovske korijene. 2. Sva ljudska misao mora se pripisati Marxu, Freudu ili Einsteinu, a mora biti jasno označena kako dolazi od ovih židovskih 'genija'."

Zabranom poznavanja rada tako velikih ne-židovskih umova kao što su Ezra Pound, Werner von Heisenberg i stotina drugih, studenti postaju uznemireni, a nakon dvije ili tri godine ovog sumornog rabinskog obrazovanja temeljenog isključivo prema Talmudu, oni su zreli za bilo koju doktrinu pobune. Ipak, umjesto da se pobune protiv svojih bolesnih profesora, oni dopuštaju profesorima da ih pošalju van da unište preživjele institucije njihove ne-židovske civilizacije.

MacLeish-ov sindorm karakterizira pojedinac škotskog tipa terijera koji je cjeloživotni ljubimac liberalnog non compos mentis. Zbog naslijeđenog prinosa, ovaj tip utječe na genijalno ozračje urođene superiornosti, a studentske vođe zabavlja u brlogu s postrojenim prvim izdanjima djela

bivših studenata.

Dobar dio toga za studente je došao od strane podložnih crnaca dok MacLeish govori jednostavno o potrebi ljudske jednakosti. Često glup, a uvijek neiskren, MacLeish carski sjedi u ogromnom naslonjaču od španjolske kože, pušeći rijetku mješavinu uvoznog duhana u svojoj luli i noseći crveni svileni sako, dok crne lakirane papuče s patentnim zatvaračem vise s njegovih prstiju. Učenici doslovno padaju pred njegovim nogama, dok se MacLeish brćka u ispranoj verziji evanđelja po Karlu Marxu.

Ošamućeni MacLeish-evim sindromom, učenici ustaju i odlaze u svijet kako bi predali klasični marksizam masama kojima je ova filozofija namijenjena sa svrhom porobljavanja. Iz tekstova koje su dobile, one vrlo brzo rastu u područjima obrazovanja, novinarstva, religije i vlasti, njihove promocije ovise isključivo o stupnju prema kojem su učinkoviti u širenju evanđelja po Marxu. Kakve god sumnje da učenici mogu imati o ovom evanđelju, ubrzo nestaju kada otkriju kako ona otvaraju vrata u njima odabranim profesijama. Oni čiji sustavi odbacuju infekciju otkrivaju da dvadeset godina kasnije podučavaju u nekoj gimnaziji ili se nalaze u napuštenoj knjižnici u Pennsylvaniji.

Lakovjernost

Ono što je zagonetno je učestala lakovjernost učenika, koji slijepo prihvaćaju kao „val budućnosti" Marxovu filozofiju koja je bila zastarjela već prije stotinu godina. Kako mogu biti tako glupi? U prvom redu učenik mora početi s onim čemu je izložen, sunčevom svijetlosti, zrakom i vodom koji su mu dostupni. Sad, ako on dobiva samo shabez goj misli od svojih židovskih učitelja, kako će znati išta drugo? Odsječen od svoje prirodne zapadnjačke kulture, američki student danas je korov bez korijena, vođen vjetrom od jedne do druge glupe marksističke teorije, a nesvjestan svoje baštine, naroda i nacije. Njegova ljutnja prilikom shvaćanja da je obrazovanje za koje plaća prazna varka je razumljiva, ali njegov neuspjeh da reagira protiv pravih krivaca sugerira da su njegovi prirodni instinkti uništeni, dok reagira protiv društva, umjesto protiv pervertita samog obrazovnog sustava.

Studentsko buđenje?

Nedavni neredi na Sveučilištu Columbia možda su nagovijestili buđenje dijela studenata, budući da bi se izbacivanje predsjednika Graysona Kirka iz njegovog ureda činilo kao znak svijesti studenata, ipak isti turobni marksistički slogani na zidovima ukazuju da oni nisu ništa naučili. Oni studenti koji su obavili veliku nuždu na stolu dr. Kirka, možda su demonstrirali

legitimnu ogorčenost, ali su također pokazali nedostatak svoje prosudbe. Umjesto napadanja mekušavog marksizma svojih pervertita, oni su vođeni židovskim agitatorima koji kritiziraju profesore što nisu više marksistički! Ima li još kakvih ostataka inteligencije u tim studentima, ili su njihovi umovi potpuno uništeni takvim židovskim aktivistima kao što su Mark Rudd na Sveučilištu Columbia, koji je sin litvanskog Židova imenom Jacob Rudnitsky, ili u Francuskoj, studentski vođa koji je uništio DeGaulle-ov režim, crvenokosi židovski agitator imenom Daniel Cohn-Bendit, poznat i kao „Crveni Danny?“

Mentalno ropstvo

Situacija sa studentima odražava nesretnu situaciju cjelokupnih ne-židovskih masa, stanje mentalnog kmetstva. Sada, kad kažemo da Amerikance drže u mentalnom ropstvu, što to znači? Mislimo na to da sve novine, radio postaje, televizijske postaje, časopisi te kazališne predstave uređuju židovski agenti kako bi uklonili sve reference na svoje zločine i kako bi održale ne-židovske mase u stanju sna. Ovo bi bila fantazijska izjava, ako ne bismo pri ruci imali godišnja izvješća organizacija koje vrše tu cenzuru. Prije svega Anti-Defamation League u sklopu B’nai B’rith-a s Američko-židovskim Odborom i Američkim židovskim Kongresom, kao važnim agentima cezure.

Ove skupine objavljuju godišnja izvješća u kojima dokumentiraju činjenice da njihovi agenti provjeravaju svaku javnu prezentaciju bilo kakve naravi, pisanu ili govorničku, a brišu sve reference na židovska nedjela. Kao pisac, blisko sam pratio operacije ADL-a dvadeset godina. Ako ja pošaljem priču u Saturday Evening Post, bilo koji član osoblja ADL-a, koji plaću dobiva od časopisa, provjerava da li priča ima neke reference na židovske aktivnosti, a također provjerava crnu listu kako bi se provjerilo moje ime vezano za kritiziranje Židova. Čak i ako priča ne sadrži reference na Židove, ona se odbija jer je moje ime na židovskoj crnoj listi, a mene treba spriječiti da, prvo, zarađujem novac svojim pisanjem i drugo, da dođem do publike.

Ako pošaljem rukopis u izdavačku kuću, on se opet prvo provjerava u pogledu referenci na Židove, a zatim, da li je autor na židovskoj crnoj listi. Na taj način Židovi sprječavaju bilo kojeg ne-židovskog pisca da dopre do javnosti, ukoliko je poznat kao ravnodušan ili neprijateljski raspoložen prema njihovim ciljevima, ili ako je odbio postati članom shabez goj klase. Bilo koja publikacija koja odbacuje židovsku cenzuru ili je izbačena iz posla ili je preuzeta židovskim financijskim interesima. Knjiga, koju objave ne-Židovi koji nisu dio shabez goj klase je ignorirana u masovnim publikacijama koje recenziraju knjige, a knjižare ih odbijaju prodavati, jer njihove police mjesečno pregledavaju agenti ADL-a koji ulaze u knjižare incognito, pregledavaju police, a ako se na njima nađe nešto što spominje

Židove, vlasniku se prijeti različitim oružjem, tužbama, vladinim mjerama ili financijskom osvetom.

Katastrofe u izdavaštvu

Mnoge ne-židovske publikacije, poput *Literary Digest*-a, *Liberty Magazine*-a i drugih, upropaštene su poslovno od strane ADL-a, ne zato što su objavljivali „anti-semitske" članke, već zato što su inspektorima ADL-a odbili dopustiti kontrolu nad svojim djelovanjem. Drugi časopisi, popu *Collier*-a, bili su uspješne publikacije, ali Židovi su preuzeli njihovo uredništvo i popunili stranice histeričnim pogrdama protiv svakoga tko im se suprotstavljao, sve dok zgađeni pretplatnici nisu prestali to čitati.

Saturday Evening Post sada također ide ovim putem bez povratka. Jednom kada je srčana publikacija došla do respektabilnog postotka američke srednje klase, ona je postala zlokoban i neodgovoran organ židovske propagande, a suočena je i s bankrotom zbog tog razloga. To je postalo tako važno za Židove, da je Martin Ackerman, židovski poduzetnik, nedavno uletio sa zajmom od pet milijuna dolara. Tjedan dana kasnije, objavio je da je povratio svoj novac prodavši pretplatničku listu *Saturday Evening Post*-a *Life Magazine*-u, što je tipična varalička metoda. Bilo kako bilo, *Saturday Evening Post* je osuđen da ode putem *Collier*-a, jer, pod sadašnjim uredništvom, to je bolesna i zlokobna publikacija. ADL-ovi agenti pune njegove stranice svojim smećem dok pokušavaju isprati mozak američkom narodu. Tipično zlokoban i ničim isprovociran napad bio je protiv američkog biznismena, H. L. Hunta, u nedavnom izdanju *Saturday Evening Post*-a, kojeg je napisao profesionalni klaun William Buckley. Ovaj članak naziva gospodina Hunta „glupanom zapanjujuće loših manira" te „lakrdijašem" i drugim podrugljivim židovskim epitetima. Jedan prividni razlog za Buckleyev napad na Hunta mogao bi biti Huntovo odbijanje financijskog doprinosa zapanjujućim gubitcima koje je pretrpio Buckleyev izdavački pothvat, *The National Review*, koji nije bio niti nacionalan niti osvrt.

Postoji li Buckley?

William Buckley, dobro-reklamirani „konzervativni govornik," bio je opisan kao izmišljotina mašte Georgea Sokolskya. Židovski provokator, Sokolsky, odlučio je iskoristiti Buckleyev novac kako bi pokrenuo „desničarski" časopis koji bi prčkao po dokazanim židovskim tehnikama „anti-komunizma." Sokolsky i holivudski komičar imenom Morrie Ryskind zajedno su osmilili oblik *National Review*-a, koji se i danas slijedi. Iako je Sokolsky umro, National Review je bio osuđen na vječno plovljenje morem

njegovih mračnih ideja., u kojem se mogu nazrijeti samo tri ideje. Prva je da Židovi nisu komunisti, druga je da je anti-semitizam najgore zlo za koje čovjek može biti optužen (načelo koje je Sokolsky posudio iz sovjetskog ustava) i treća je da su svi Amerikanci budale.

Budalaštine shabez goj-a

Jedna od tehnika ADL-ove kontrole je da drže ne-Židove međusobno, jedne drugima za vratom, kroz iskušane i dokazane metode provokacija. Kada je Robert Welch osnovao ne-židovsku anti-komunističku skupinu, John Birch Society (Društvo John Birch, op. prev.), ADL-ov provokator uvjerio je Buckleya da napadne Welcha za „anti-semitizam." Osupnut optužbom, Welch je naprasito zaposlio židovske urednike kako bi nadgledali njegove publikacije, ali Buckley je nastavio s napadima, a navodni cilj *National Review*-a i John Birch Society, anti-komunizam, nestao je u lavini kleveta, tipičnoj shabez goj zbrci, dok su Židovi umirali od smijeha. Smisao je da svaki put kada prebacite loptu peko mreže, Židov osvoji bod, jer takvo stanje shabez goj-a pojavljuje se prema rasporedu kadgod Židov izgovara ključnu riječ, „anti-semitizam." Ali dresirani psi, koji mogu biti zabavni u cirkusu, ne mogu graditi naciju, niti mogu upravljati onom koju je netko drugi izgradio.

Zašto ne?

Gledajući na ovu situaciju specifično, kako su nas Židovi dresirali da činimo, možemo se zapitati, Zašto Židovi ne bi mislili na sve umjesto nas, cenzurirali sve naše knjige i spalili sve što ne žele da mi čitamo? Ali to je protivno američkoj legendi o slobodi i izražavanju misli, to nam uskraćuje pravo razmatranja i rješavanja naših nacionalnih problema. Amerika se suočava s ozbiljnom ekonomskom krizom, ozbiljnom rasnom krizom i ozbiljnom vojnom krizom, no Židovi nam ne dopuštaju razgovarati o ovim problemima, jer strahuju da bi mi mogli kritizirati ulogu parazita u iskorištavanju domaćina.

Što je još važnije, mi smo frustrirani u našoj potrazi za mudrošću. Ključno kao održavanje samog života je čovjekova potraga za mudrošću, plodom zdravog života, kako bi donijeli više koristi svome narodu. Ezra Pound jednom mi je rekao, „Čovjek bi trebao proučavati njemačku filozofiju između 40-e i 60-e, grčku između 60-e i 80-e i kada dođe u 80-e, onda je spreman za bitku s kineskom filozofijom." Ali sve što dobivamo je židovska filozofija, od kolijevke pa do groba. Ne samo da je ta filozofija posvećena održavanju parazitove nadmoći nad domaćinom, nego nas također sprječava da spoznamo Krista. Velika republika ruši se u prah, ali što je Židove briga

za to? Kao što njihov slogan govori, „Kome to treba?“ Oni će naći drugog domaćina, a Amerika će se pridružiti duhovima Babilona, Egipta, Perzije i Rima.

Testirane tehnike

ADL ima veliki arsenal oružja za korištenje protiv onih ne-Židova koji im se protive. Doživio sam slijedeće: otpušten sam sa profesionalnih položaja; spriječen sam u pronalaženju dobrog izdavača za svoje članke i knjige; vrši se neprekidna propaganda kojom me se sprječava da uspostavim slijedeće među konzervativnim Amerikancima.

Iako nisam ništa znao o ADL-u kada sam počeo s pisanjem svojih anti-komunističkih članaka i knjiga, ubrzo sam krenuo i protiv njih. Vodeći izdavač u New Yorku rekao je mojem agentu, „Mullins je napravio veliku grešku krenuvši protiv nas. On je svestran i plodan, mogli bismo puno učiniti za njega. Pogledajte što smo učinili s drugim ne-židovskim piscima, Hemingwayom, Steinbeckom, Faulknerom, oni su bili samo srednjoškolski talenti, ali smo im pružili riječi dobrodošlice u Americi. Mullins nikada ništa neće dobiti, jer njegove knjige nikada neće izaći u ovoj zemlji.“

Kada mi je prenesena ova priča, to me uopće nije pogodilo, jer u to vrijeme, 1952., imao sam rastuću publiku za svoj rad, a neki utjecajni ljudi u New Yorku počeli su skupljati donacije kako bi mogao posvetiti svo svoje vrijeme pisanju protiv komunista. Moji vlastiti fondovi u to doba brojali su ukupno 150 dolara, s kojima sam mogao preživjeti, uz apstinenciju i štedljivost, još slijedeća tri mjeseca. Odjednom su skupljači donacija prestali sa svojim radom. Počeo sam slušati tako nevjerojatne glasine da sam ih ignorirao. Ova priča, naširoko rasprostranjena među njujorškim patriotima, glasila je da ja posjedujem velike posjede u Virginiji i da su mi prihodi od tih imanja omogućili živjeti život gospodina učenjaka, da putujem i pišem kako želim. U stvarnosti, nikad nisam posjedovao ništa osim svoje odjeće na leđima i nisam imao nikakve izglede za nasljedstvo, ali ta priča je učinila svoje, a ADL je učinkovito završio svoju kampanju koja me spriječila da se vratim svome radu.

Tiho djelovanje

Godine 1954., moje ime nestalo je iz „anti-komunističkih“ publikacija u Americi, iako su neke od njih nastavile reklamirati moju knjigu o Saveznim rezervama, s pomno zatamnjenim imenom autora! Ona se još uvijek reklamira danas na taj način. Samo jedan patriot, gospođa Lyrl Clark Van Hyning, nastavila je davati mi prostor u njenim novinama, Women’s Choice.

Ovo tiho djelovanje dokazalo je učinkovitost ADL-ove kontrole nad navodnim „anti-komunističkim“ novinama i časopisima u ovoj zemlji, jer ja sam postao, u nekoliko godina, vodeći stručnjak ove skupine, sa svojim epizodama sustava Saveznih rezervi, Vijećem za vanjske poslove i drugim shabez goj operacijama. FBI agenti posjetili su urede tih publikacija i upozorili ih za tiskanje mojeg rada ili spominjanje mog imena. Gotovo petnaest godina, radio sam tiho u svom domu, razvijajući teorije o biološkom parazitu, dok je većina patriota pretpostavljala da sam ili mrtav ili da nisam više aktivan.

Djeca shabez goj-a

S degeneracijom na svim nivoima života u Americi, najizraženija dekadencija pojavila se među djecom bogatog društva, shabez goj obiteljima. Ova djeca oformila su razočaravajuću klasu koja je postala poznata kao „hipiji.“

Saturday Evening Post napravio je intervju s velikom skupinom hipija u San Franciscu. Jedan od mladih ne-Židova je rekao, „Moj otac je navodno veliki čovjek u našem gradu, ali vidio sam da je oduvijek prikupljao novac za židovske dobrotvorne udruge, potpisivao peticije za Židove, stvari poput toga. Pitao sam ga, ‘Kakva je to priča? Tebe nije briga ni za koga, a kamoli za Židove.’ Rekao mi je da ako bi odbio to učiniti, da bi bio izbrisan za par dana. Mi živimo u lijepom domu, imamo tri auta, TV u boji, biraj. Ali rekao sam mu, ‘To nije toga vrijedno,’ i otišao sam van.“

Ispravna reakcija

Ova američka mladež pružila je ispravnu reakciju protiv opasnog utjecaja židovskog parazita. Tek kada naša mladež počne izražavati svoj prijezir prema svakom shabez goj pripadniku, prema svakom učitelju koji mladež uči da postanu ne-židovsko roblje, prema svakom vjerskom vođi koji govori svojim vjernicima da je njihova dužnost raditi za Židove, prema svakom vladinom dužnosniku koji oporezuje ne-Židove za dobrobit Židova, tek tada se možemo nadati „reakciji“ protiv parazita.

To je ovaj *trahison des clercs*, izdaja naroda od strane obrazovane srednje klase, koji omogućuje što duži ostanak parazita. Bez te aktivne pomoći, on bi se odmah uklonio. Svaki aspekt ne-židovskog postojanja je zatrovan shabezima, zlokobnim i jeftinim ne-Židovima koji su postali parazitski agenti parazitove moći. Ipak, oni su ti koji su prezentirani kao model za našu nacionalnu mladež. Oni su ti koji su predsjednici naših fakulteta, direktori naših muzeja, šefovi naših izdavačkih kuća, vodeće ličnosti naših vjeroispovijesti. Samo izazivanjem njih na svakom koraku ne-

Židov može početi proces uklanjanja parazita. Budući da ovi ne-Židovi već sami sebe preziru, oni neće biti iznenađeni kada otkriju da ih prezire ostali dio populacije, uključujući i njihove židovske gospodare. Slijedeći korak je da ih se izvuče iz svih ureda i da ih se zamijeni ljudima koji imaju „dobrotu," to jest, koji su osjećajni prema potrebama vlastite vrste i koji neće prodati svoj narod za pedeset srebrnjaka.

Oni žive u tami

Bilo bi pogrešno za učenjaka da pretpostavi da cijela shabez goj zajednica razumije odnos parazit-domaćin, ili da su naši nastavnici, vladini dužnosnici i vjerski vođe aktivni agenti u uroti porobljavanja ne-Židova. Ne postoje zavjere u prirodi. Ljudi vode živote koji su njihovi geni zacrtali za njih, a ti putovi mogu se slijediti kroz dva smjera, slijedeći Krista ili slijedeći Sotonu. Parazit automatski nastoji slijediti parazitsko postojanje, a shabezi, najzlokobniji i najjeftinij ne-Židovi nalaze svoje ispunjenje u životu shabez goj-a. Oni krivo uče, krivo vladaju i zbunjuju ne-židovske mase jer je to jedina uloga koju poznaju u životu. Bez židovske podrške, naši predsjednici fakulteta bili bi sretni kada bi mogli naći posao domara, naši vladini dužnosnici mogli bi samo biti zaposleni kao svinjogojci.

U SAD-u, mnogi shabez goj-i su treća i četvrta generacija u svojim shabez goj zanimanjima. Obitelji Adlai Stevenson i Dulles vrte se naprijed-nazad između visokih pozicija u vlasti i u židovskim bankama i odvjetničkim tvrtkama. To su, tako nam je rečeno, američki aristokrati, koji vode ne-židovske mase s Pavlovovim gestama odobravanja prema svakom djelovanju Židova.

Izdaja s aplauzom

Tako smo mogli vidjeti američke mase koje plješću zločinima koje Izraelci čine nad Arapima. Ipak, ovi arapski narodi su uvijek bili prijatelji i saveznici Amerikancima. Arapski vođa je upitao, „Kako Amerikanci mogu aplaudirati uvredama tadašnjih najgorih neprijatelja, Židovima u kriminalnoj državi Izrael, i veseliti se njihovoj agresiji protiv nas?"

Odgovor je da su shabez goj, na svojim dominantnim pozicijama izdavača, nastavnika i vladinih službenika, trenirali američke mase grupno kako bi odgovarale poput dresiranih pasa. Tek kada se neki od naših mladih ljudi pobune protiv uloge dresiranog psa i odbiju lajati kada im to naredi shabez goj, tada će biti nade za nas. Tek kada se počnemo boriti protiv dobro obučenog ološa koji čini parazitovu dominaciju mogućom, imamo šanse. Tek tada ćemo moći ukloniti pipke parazita s našeg tijela.

Kroz svoju prirodu, parazit traži domaćina. Domaćin ga pokušava otjerati. Ukoliko uspije, parazit se brzo vraća. Židovi su na stotine puta bili izbačeni iz europskih zemalja, pa ipak su tu i danas. Svaki put kada je parazit izbačen, on nauči lekciju, poboljšava svoje djelovanje za sljedeći put. On uči predvidjeti i kontrolirati reakcije domaćina, a kako pretvara nacije u nepregledne dugotrajne zatvore, on utječe na njihove najosnovnije porive i iskrivljuje čitavo njihovo postojanje.

Bez slobode

Takvo je stanje zapadnjačkih civilizacija danas. Samo strojevi imaju slobodu. Ne-židovske mase zapadnjačkih demokracija izumiru. Mnogi od njih su zombiji, hodajući mrtvaci. Što možemo reći tim hodajućim mrtvacima? Imaju li oni dovoljno živčane energije da odgovore na poziv da otjeraju svoje parazite ili je židovski otrov paralizirao njihova tijela?

Kakva je etika odnosa parazit-domaćin? Je li to nemoralno? Ne, prirodno je za parazita da traži domaćina na kojem će se hraniti, a prirodno je i to da ga se domaćin pokuša riješiti. Židov je poslušan prema svom bogu kada ispunjava svoju životnu misiju bivanja parazitom, pronalaženjem i kontroliranjem domaćina. To je osjećaj njegove povijesne ispravnosti, kao što je Trocki formulirao u komunizmu, što je Židove navelo da vjeruju kako su zaista „odabrani narod," rođeni da žive od rada drugih i da im uzimaju dobra i zemlju.

On posjeduje sve

Danas, Židov vjeruje da sve što posjeduje ne-Židov dolazi od parazita, da je parazit donio dobar život ne-židovskoj ignorantnoj stoci, da im je dao kulturu, monetarni sustav i religiju. Židov vjeruje da je dao smisao i smjer životu ne-Židova, kroz dresiranje ne-Židova da postanu robovi, jer Židov vjeruje da njihova jedina uloga u životu da služe njemu. Zbog tog razloga Židov vjeruje da je cijela povijest židovska povijest, kao što je ustvrdio Dubnow. On može biti u pravu, utoliko što je velik dio pisane povijesti niz varijacija na temu domaćin-parazit.

Međutim, Dubnow i drugi židovski povjesničari odbijaju priznati jednu stvar, štetni utjecaj parazita na domaćina. Ipak, to je dokazano u svakom slučaju, bilo da je riječ o kolapsu koji se može vidjeti kod domaćina pod prisustvom parazita, ili velikom renesansom kulture, učenja i moći domaćina kada se pokušava riješiti parazita, čak i za relativno kratko vrijeme. Pogledajte elizabetansku Englesku, nakon što su Židovi bili protjerani. U nekoliko godina engleski narod je doživio takav procvat, kakav svijet nikad nije vidio,

ogromnu produktivnost poezije, drame, svjetskog istraživanja i znanstvenih otkrića. Coke nam je dao Zajedničko pravo tijekom tog razdoblja, što je postalo temelj Ustava SAD-a.

Pogledajte Ameriku prije 1860., kada je zemlja bila u velikoj mjeri bez parazita, mlada nacija je bila nada za civilizirani svijet. Pogledajte Njemačku danas, gdje je zločin prema zakonskim statutima spominjati parazita po imenu i usporedite to s Njemačkom 1800. Njemačka je danas nacija očaja, jer parazit je još jednom pričvrstio svoje pipke duboko u svog domaćina, uz pomoć stranih okupacijskih vojski, a otrovan je svaki aspekt njemačkog života. Ipak, 1800., cijela je Njemačka bila živa, veliki kompozitori pisali su simfonije koje slušamo i danas, a grof von Humboldt zapanjio je svijet svojim znanstvenim otkrićima, dok je Göthe postao poznat kao jedna od najvećih ličnosti u svjetskoj filozofiji.

Zakon prirode

Stoga, moramo priznati temeljni zakon prirode. Ako se domaćin ne može osloboditi parazita, on tone u polaganu degenerativnu traumu bolesti i smrti. Ako se uspije osloboditi parazita, on brzo osvaja nove vrhove dostignuća i napretka.

KREATIVISTICKI POKRET HRVATSKA
kreativisti.org